Núm. 440 - ANY XXXVII - Octubre 2000

SIÓ

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Josep Bertran

Ramon Bernaus va donar una conferència sobre Lo Pardal de Viladot, en l'homenatge que se li va fer a Cervera.

El monument de Lluís Companys al seu poble natal del Tarròs, va ser objecte de diversos actes amb motiu del seixantè aniversari del seu afusellament.

Els botiguers agramuntins van signar contra el decret de llibertat d'horaris del Govern del PP.

L'enginyer en cap del Canal, Domingo Cardenal, enterrat a Agramunt, serà objecte d'un homenatge coincidint amb el centenari del seu enterrament.

Els torrons d'Agramunt ja tenen una denominació d'origen protegida per la Unió Europea.

SIÓ

Núm. 440
Any XXXVII
Octubre 2000

Redactors:
Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:
Serafina Balasch, Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Rosa Maria Sera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

(≡) A C P C Associació Catalana de la Premsa Comarcal — Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:
Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.450 ptes. € 20'73
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 320 ptes. € 1'92

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

L'exposició i demostració d'oficis antics de la plaça del Pou és un dels principals atractius de la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envïin els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

No sé si els nostres estimats lectors saben que fa uns dies hi va haver una protesta, una mena de vaga dels botiguers arreu de l'Estat. Es tractava de tancar els establiments en senyal de protesta pel decret llei del PP de liberalització d'horaris comercials. És una mesura que va clarament a favor de les grans superfícies i contra els petits comerciants i els treballadors del comerç.

La protesta consistí en el tancament de les botigues durant 4 hores al matí. Com es pot veure, una mesura de protesta com per fer pessigolles a un elefant. El Govern es devia fer un fart de riure. Però aquestes 4 hores de persianes abaixades encara els van semblar massa als nostres botiguers, perquè van decidir que el tancament seria de dues hores: de 9 a 11 del matí. És a dir, s'obriria una mica més tard i així el calaix no se'n ressentiria gaire. Mare de Déu Santíssim. I això passava pocs dies després que pagesos, pescadors i camioners paralitzessin el país amb motiu de les seves protestes contra l'encariment del gasoil.

Sort que venia la fira i els botiguers omplirien de duros les registradores amb les vendes que farien als milers i milers de potencials clients que ens visitarien. Però no. Un company m'explica que exceptuant torronaires, bars i restaurants, que no saben on posar-los, quasi tota la resta del sector del comerç, gana. Fins i tot van tancar el dissabte a la tarda avorrits darrera el taulell. Així van tenir temps per poder donar un tomb per la fira.

I, parlant de fira, un veí m'indicà estranyat que entre les banderes que onejaven a les entrades del recinte, no hi havia la d'Agramunt. *És clar, no en tenim pas de bandera* li vaig recordar. *Tenim escut, però no tenim bandera.* "Ves quina cosa", exclamà. Reflexionant-hi després potser sí que caldria que l'Ajuntament en confeccionés una que poguéssim lluir al balcó de la Casa de la Vila, ara que quedarà tan maca, durant els festenyals i els dies de la fira.

Enguany aquesta ha coincidit amb l'aniversari, el seixantè, de l'afusellament del president Lluís Companys. Arreu de Catalunya s'ha commemorat aquest fet històric. Amb motiu dels cinquanta anys es va instal·lar al pati del col·legi Macià-Companys un monument dedicat al president màrtir, obra de Josep Guinovart. Crec que mai no s'hi ha fet cap mena d'acte recordant al President de la Generalitat afusellat pel franquisme. És que els agramuntins som, per a bé o per a mal, molt poc donats a l'expressivitat, som una mica "passotes". A vegades massa.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, octubre del 2000

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA
Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER
PLÀSTICS
TRANSPORTS

Xocolata
Jolonch
AGRAMUNT

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

MOBLES
ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Ramon
Capitan

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon **973 39 04 58**

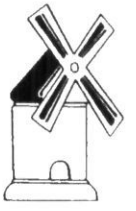

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Josep Bertran

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Fira del Torró

La XII Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra d'Agramunt es va celebrar durant el cap de setmana dels dies 14 i 15. Una climatologia insegura feia preveure una menor assistència, però el públic va acudir si fa o no fa com els darrers anys. A les hores puntes era difícil circular per tot el recinte, des del carrer Sió fins als pavellons de la Fondandana. El nou pavelló polivalent es va estrenar per la Fira i les seves dimensions van esponjar molt un recinte que abans era molt reduït. Això també va permetre que els estands fossin molt més espaiosos. El de les institucions, com l'Ajuntament, molt més gran i guarnit que els altres anys.

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

JOHN DEERE

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

JOHN DEERE

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

JOSEP BERTRAN

La inauguració oficial es va fer a la plaça del Torronaire amb la presència del conseller de Governació de la Generalitat, Josep Antoni Duran i Lleida.

Per primera vegada hi hagué l'actuació de l'Àliga i el ball de Canuts i Rams.

També prengueren la paraula la presidenta del Consell Comarcal de l'Urgell, Rosa Maria Mora i l'alcalde, Josep Huguet.

A la tradicional ofrena davant el monument hi van participar tres dels quatre torronaires agramuntins.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

La carpa de la gastronomia va ser cita obligada pels visitants, que van poder veure l'elaboració del torró, a més de fer-ne un tast; de la mateixa manera que ho van fer amb els plats que preparaven els alumnes de l'Escola d'Hostaleria de Lleida. També hi havia coques amb arengada i altres productes.

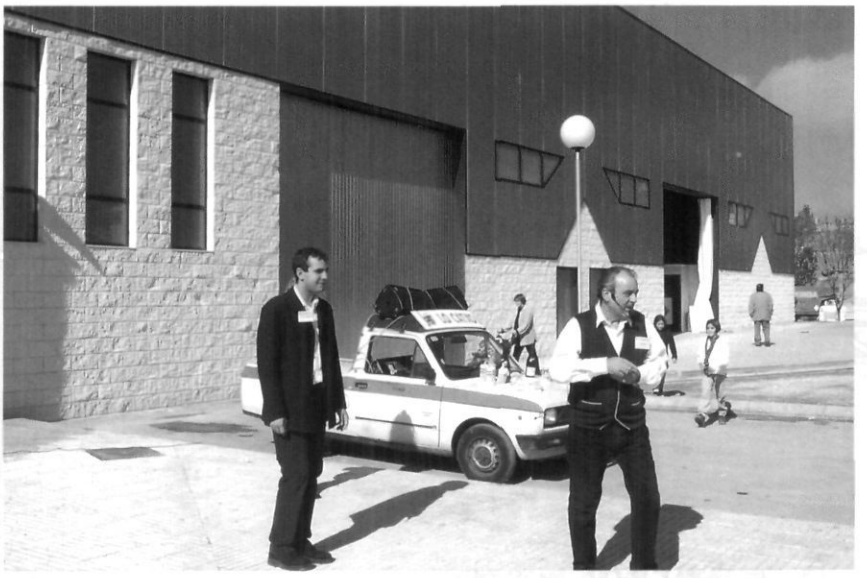

JOSEP BERTRAN

No podia faltar el *Catxo* que, en una zona o altra, captava l'atenció del visitant. En la foto es pot veure el nou pavelló firal.

JOSEP BERTRAN

L'estand de l'Ajuntament, oferia aquest aspecte de dia i de nit.

JOSEP BERTRAN

El president del PSC, Pasqual Maragall, va visitar la Fira el diumenge al migdia acompanyat per membres del seu partit. A la foto, amb Àngel Jubete, portaveu municipal socialista. Després va dinar amb una dotzena d'empresaris agramuntins i d'altres localitats properes.

JOSEP BERTRAN

La cloenda de la Fira va anar a càrrec del president de la Diputació de Lleida, Josep Pont, que en la foto llegeix la dedicatòria que ha posat al llibre d'honor a l'alcalde, Josep Huguet, i a la regidora i directora del certamen, Maite Freixes.

La tercera edició de Menestràlia, mostra d'oficis antics, va ocupar la part central de la plaça del Pou, i va ser una de les grans atraccions de la fira.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Com és habitual, durant la Fira se celebren diversos actes paral·lels aprofitant la presència de públic, com una petita trobada d'"escarabats", demostracions canines, conferències, competicions esportives, activitats per la mainada, entre altres.

La presència de les firetes a l'altre costat del Sió deixa lloc pels expositors de cotxes nous, d'ocasió i maquinària agrícola.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Institucions i entitats agramuntines també van ser presents a la fira, al costat d'empreses comercials.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Els botiguers es van reunir a la plaça.

Vaga del comerç

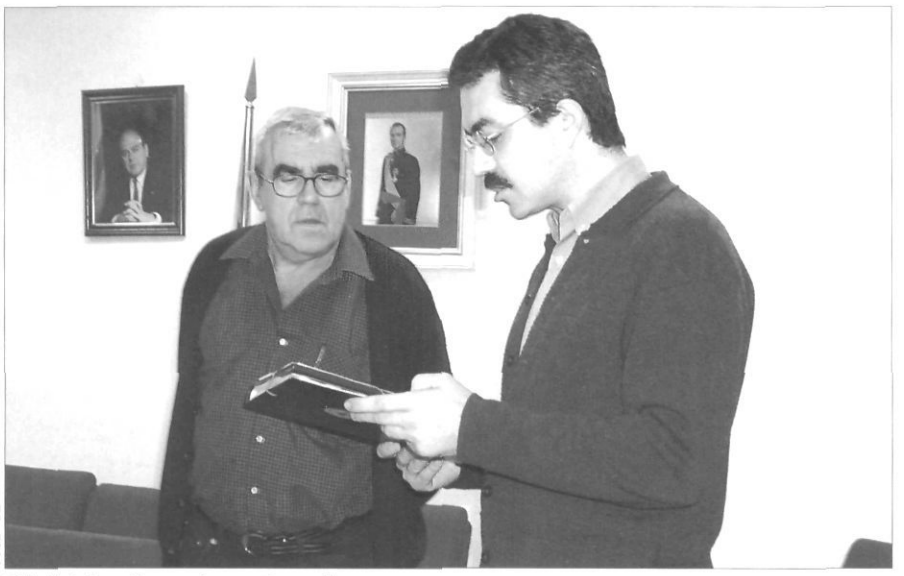

JOSEP BERTRAN

L'alcalde i el president van intercanviar manifests.

El vuitanta per cent del comerç d'Agramunt va participar en la vaga del dia 10 d'octubre en contra del decret de liberalització dels horaris comercials promulgat pel govern central. La convocatòria era per tot el matí, però en una reunió de la Unió de Botiguers, celebrada la vigília a la nit, s'acordà que el tancament seria únicament de dues hores, de les 9 a les 11.

A les 10 del matí una cinquantena de botiguers es va concentrar a la plaça de l'Església i a 2/4 d'11 van ser rebuts per l'alcalde, Josep Huguet, a qui van lliurar l'escrit que publiquem a continuació. Per la seva part, Huguet, els va comunicar l'acord del ple de l'Ajuntament pres fa un parell de mesos en contra d'aquest mateix decret. Abans d'acabar la reunió es va procedir a la firma de suport al manifest llegit pel president de la Unió de Botiguers, Josep M. Pijuan. ▶

Manifest del comerç d'Agramunt

Per un comerç urbà i de proximitat al servei dels ciutadans

1. Per garantir als consumidors l'oferta comercial i de serveis.
2. Per assegurar un model de ciutat, de poble, de barri i de carrer, en què el petit comerç sigui una part important dels nostres signes d'identitat.
3. Per mantenir la qualitat i la dignitat del treball dels nostres comerciants i dels treballadors.
4. Per afavorir l'estructura comercial que possibiliti plenament la llibertat d'elecció dels consumidors i la competència lleial de tots els comerciants.

El comerç català rebutja les mesures liberalitzadores del Govern Central.

El comerç català reclama l'atenció que ens correspon a les nostres justes demandes, que són compartides pels 115.000 comerciants i pels més de 300.000 treballadors del comerç.

El comerç català convoca la societat catalana a mobilitzar-se per garantir el nostre model social de convivència, que es configura sobre la base d'una estructura urbana i territorial lligada a les nostres tradicions i als nostres costums.

El comerç català es congratula que els Sindicats i des d'un punt de vista social, manifestin públicament la seva repulsa, manifestant la seva oposició a les mesures liberalitzadores.

El comerç català assumeix el progrés de la societat i els canvis necessaris per assegurar les necessitats presents i futures dels consumidors. Aquest esforç renovat es pot constatar de forma evident als carrers i les places de Catalunya, on les botigues i els establiments comercials, pel seu dinamisme, tenen la confiança dels ciutadans del nostre país.

PER UN MODEL DE CIUTAT, PER A UN MODEL DE COMERÇ, per a la qualitat del treball, per garantir al consumidor una oferta comercial de proximitat moderna, eficaç i competitiva.

Agramunt, octubre de 2000

JOSEP BERTRAN

Les antenes són sobre el dipòsit del Convent.

Antenes

La preocupació sobre els efectes de les antenes de la telefonia mòbil ha arribat a algun sector del veïnat agramuntí, especialment els residents a la zona del Dipòsit del Convent, on hi ha instal·lades les antenes que donen servei al nucli de població. L'Ajuntament, a través d'una proposta presentada pel grup socialista, ha aprovat una moció, que es pot llegir en la secció "L'Ajuntament Informa", per fer un estudi, per part dels tècnics, sobre els efectes que puguin tenir aquestes antenes en les persones. També s'aprovà la redacció d'una ordenança a partir de les normatives que estableixi la Generalitat, així com traslladar fora del centre urbà aquestes instal·lacions.

Purins

Els abocaments de purins que s'han fet els darrers mesos han aixecat les queixes de molts veïns de la Vila a causa de les pudors, a vegades molt intenses, que s'han sentit per tota la població. Aquestes males olors es noten tant de dia com de nit i la seva intensitat depèn de la climatologia puntual del moment. Hi ha barris que diuen que durant tot l'estiu han hagut de tenir les finestres tancades. L'Ajuntament ha explicat que es redactarà una normativa per controlar aquest abocament que, en moltes ocasions, es fan sense cap mena de cura deixant el purí molts dies estès pels trossos. De totes maneres aquesta regulació s'hauria de fer a nivell supramunicipal ja que les pudors no entenen de límits municipals i, per tant, la normativa hauria de tenir un rang superior i un estricte control. De totes maneres amb la projectada planta de purí que s'ha de construir a Agramunt es podria resoldre aquest problema.

JOSEP BERTRAN

Les noves ambulàncies estan retolades en castellà.

Trasllat sanitari

Des del primer d'octubre el servei del trasllat sanitari ja no està a càrrec de la Creu Roja. A partir de la seva privatització, aquest servei està a cura d'una empresa particular. En aquest cas *Urbaser*, que també el fa a la resta de la comarca de l'Urgell i a les comarques de la Segarra i el Pla d'Urgell. A la seu de Tàrrega hi ha un vehicle medicalitzat, atès per personal molt especialitzat, que també cobrirà les tres comarques. La Creu Roja ha fet públic un comunicat que el lector trobarà en aquest mateix número.

Queixes veïnals

Alguns veïns de l'avinguda de Marià Jolonch han reiterat les seves queixes pel mal estat de la vorera que es va aixecar l'estiu passat durant les obres de la carretera. A més els vehicles que hi aparquen ho fan malament i els vianants han de baixar a la calçada per passar, amb el perill que això suposa. L'Ajuntament té pendent urbanitzar aquesta vorera i canviar tota la xarxa de la il·luminació pública.

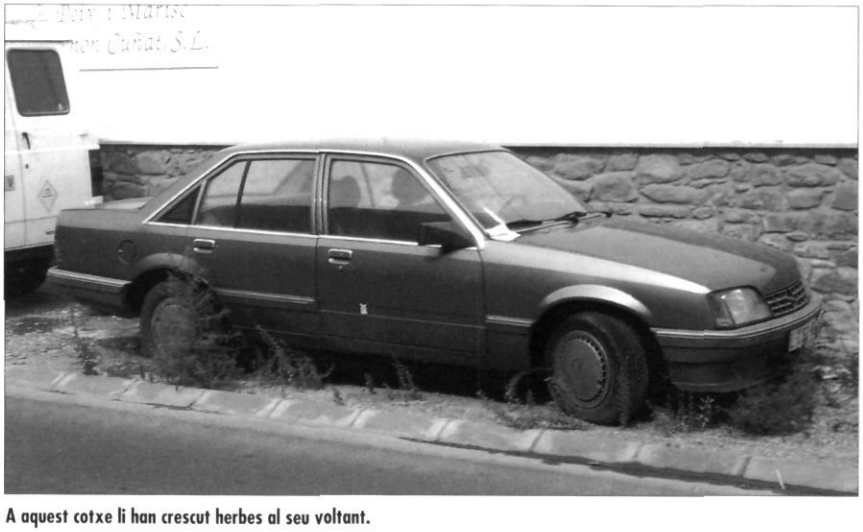

JOSEP BERTRAN

A aquest cotxe li han crescut herbes al seu voltant.

Restauració

JOSEP BERTRAN

L'empresa adjudicatària de les obres de restauració de la façana de l'edifici de l'Ajuntament ha instal·lat una gran estructura metàl·lica que servirà de bastida mentre durin les obres que, al pas que anem, serà difícil que les tinguin acabades per les festes de Nadal. La bastida permet el pas dels vehicles pel carrer de la Sabateria i deixar lliure la plaça del material d'obra.

Una bastida tapa la façana de Ca la Vila.

Neteja del Sió

L'Agència Catalana de l'Aigua, amb un 80 per cent del cost, i l'Ajuntament d'Ossó de Sió, amb la resta, han finançat les obres de neteja del tram del riu Sió que correspon al seu municipi, uns 3,5 quilòmetres. Aigües avall, l'Ajuntament de Puigverd també té previst fer aquest tipus d'obres, que signifiquen la neteja de tota la llera del riu i, en alguns trams, ampliar-la. No cal dir que aquestes millores són importants en cas de grans pluges, que poden comportar avingudes importants d'aigua.

JOSEP BERTRAN

La llera del Sió, després de la neteja.

Viladot a Cervera

JOSEP BERTRAN

Final de l'espectacle davant la façana de la Paeria.

Amb motiu de la *Isagoge*, setmana cultural que precedeix la festa major de Cervera, es va organitzar, entre altres actes, un homenatge a la figura i l'obra de Guillem Viladot. La part més espectacular va ser la representació del muntatge del grup agramuntí **Teatredetics** que va ser molt ven acceptat. El carrer i la plaça Major van ser l'escenari d'aquesta representació a la qual van assistir un centenar de persones. Acte seguit el nostre company, Ramon Bernaus, va donar una conferència sobre *Lo Pardal* a la seu de l'antiga església de Sant Joan.

Creu Roja informa

En motiu dels canvis originats per la privatització del transport sanitari, hem cregut convenient i necessari adreçar-vos informació fidedigna. Tant sobre el desenvolupament mateix del transport, com de les noves activitats i reptes a favor dels més desvalguts de la societat, que Creu Roja, tot i no havent deixat mai de realitzar, vol potenciar al màxim.

Disposicions oficials, provinents de la Generalitat de Catalunya, han decidit regularitzar les tasques inherents al servei del transport sanitari. Aquestes disposicions han portat a la seva privatització. Creu Roja Catalunya, per participar legalment a la possible adjudicació del concurs establert, va crear el passat any 1999 l'empresa Transport Sanitari de Catalunya, S.L. (TSC), que és la que dóna el servei des de l'1 de gener de 2000.

A partir del proper dia 1 d'octubre de 2000, el servei es continuarà donant igualment per mediació de l'empresa URBASER, S.A., amb idèntiques prestacions, envers tots els agramuntins.

Creu Roja Agramunt i Creu Roja Joventut d'Agramunt ja han començat a projectar activitats d'ajut i col·laboració destinats a gent gran. Pensem que és un col·lectiu en el que hi ha molta feina a fer. Només cal pensar en les dades demogràfiques del país. Volem començar a poc a poc i, si és possible, arribar lluny. Amb desitjos i esperances, més endavant, d'aconseguir introduir la teleassistència a Agramunt. També sondegem les necessitats en segments d'infància (reforços, afectivitat, etc.), immigrants (idioma, adaptació, etc.), i la viabilitat d'assistir-los.

La tasca és engrescadora. No solament ens permetem informar-vos, sinó també demanar-vos suport i, sempre que sigui factible, per petita i minsa que sigui, la vostra col·laboració. Els socis i voluntaris són part fonamental en el funcionament de la nostra Institució. De fet, tothom necessita a tothom. ■

Tallers Joan Jové i Solé

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

INDÚSTRIES JOVÉ-BALASCH, S.L.

Oficines: C/ de la Comtessa Aurembiaix, 7
Fàbrica i magatzem: C/ Indústria, 4, 6, 8
Tel. 973 39 25 39
E-mail: jovebalasch@ctv.es

25310 AGRAMUNT

E C A
Empresa Registrada
741/ER/07/00
UNE-EN-ISO 9001

ESPECIALITAT EN PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03 **AGRAMUNT**

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

esteve llagunes

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S.A.**

Avgda. Catalunya **AGRAMUNT** **Tel. 973 39 08 62**
(Edifici La Torre II)

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART AGRAMUNT

Fins al 2 de novembre de 2000

Exposició col·lectiva

Homenatge a Guillem Viladot

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 17h. a 20h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 17h. a 20h.
diumenge i dies festius d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT

Pasqual Castellà

Era evident a les acaballes de l'any 1977 que s'estava produint un canvi substancial d'orientació política. La portada de SIÓ del mes d'octubre d'aquell any ho palesa a bastament en el seu encapçalament que, barrat amb dues ratlles vermelles en senyal d'anul·lació deia: *"LEY DE DEROGACIÓN DEL ESTATUTO DE CATALUÑA – El Alzamiento Nacional significó en el orden político... y es* claro *que, cualquiera que sea la concepción de la vida local que inspire normas futuras, el Estatuto de Cataluña, en mala hora concedido por la República, dejó de tener validez...- Burgos, 5 de Abril de 1938 – FRANCISCO FRANCO"*. Seguia, a tot color, l'escut quadribarrat de la Generalitat de Catalunya i, a peu de pàgina, el següent: *"LEY DE RESTABLECIMIENTO PROVISIONAL DE LA GENERALIDAD. – DISPONGO: Artículo primero. – Uno. Se restablece con carácter provisional la Generalidad de Cataluña, en el ámbito del presente Real Decreto-Ley y hasta la entrada en vigor del régimen de autonomía que pueda aprobarse en las Cortes... ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ – JUAN CARLOS. – (B.O.E., 5 Octubre 1977)"*.

Amb aquest motiu SIÓ va inserir en l'esmentat exemplar d'octubre de 1977 el Suplement núm. 9 que amb el títol "JA TENIM GENERALITAT (provisional)", es preguntava: I ARA QUÈ? A propòsit d'aquest interrogant s'hi feien algunes consideracions sobre les possibilitats d'autogovern que en un principi tindria la nostra Institució bo i advertint als lectors que oblidessin (segons l'articulista), la possibilitat de que fes "l'ofici d'aigua miraculosa" que solucionés els inconvenients que teníem o que se'ns poguessin presentar. De moment, a criteri de l'autor, la Generalitat no fóra gran cosa més que "l'administrador dels cabals que l'Estat espanyol li revertís...". Així fou fins que li varen ser transferides, pidolant ací i allà, les competències de què avui disposa i acabava dient que "malgrat sigui una mica passada per aigua, BENVINGUDA SIGUIS, GENERALITAT!. Esperem-la tots amb il·lusió i entusiasme. Recolzem la seva actuació (...) i tant de bo per sempre més, CATALUNYA TORNI A SER RICA I PLENA...".

Després d'aquest comentari venia la transcripció íntegra (traduïda al català) del Reial Decret-Llei sobre el restabliment de la GENERALITAT DE CATALUNYA i acabava el Suplement amb unes notes cronològiques que arrencant l'any 1289, quan a les Corts de Montsó ALFONS II creà un Organisme de Recaptació (germen de la futura Generalitat), passa per PERE III EL CERIMONIÓS que el 1359 va proclamar a les Corts de Cervera. El 1714 i després d'un llarg setge a Barcelona en el que morí el seu defensor i Conseller en Cap RAFAEL CASANOVA I COMES, FELIP V, de trista memòria, va suprimir la Generalitat pel Decret de Nova Planta i no fou fins l'any 1931 quan el Govern de la República va crear una GENERALITAT Provisional que va ser aprovada oficialment un any més tard: el 1932. Amb motiu dels fets d'octubre de 1934 una vegada més va ser suprimida i novament restablerta el 1936 amb el triomf

LEY de DEROGACION del ESTATUTO de CATALUÑA

El Alzamiento Nacional significó en el orden político ... que, cualquiera que sea la concepción de la vida local que inspire normas futuras, el Estatuto de Cataluña, en mala hora concedido por la República, dejó de tener validez .....

BURGOS, 5 de Abril de 1.938 FRANCISCO FRANCO

Ley de Restablecimiento provisional Generalidad

DISPONGO: Artículo primero. — Uno. Se restablece con carácter provisional la Generalidad de Cataluña, en el ámbito del presente Real Decreto-Ley y hasta la entrada en vigor del régimen de autonomía que pueda aprobarse por las Cortes.

(.....)

Dado en Madrid a veintinueve de Septiembre de mil novecientos setenta y siete.

El Presidente del Gobierno,

ADOLFO SUAREZ GONZALES (B.O.E., 5 octubre 1977) JUAN CARLOS

Núm. 164 - Any 14 AGRAMUNT, octubre de 1977 Sió

Portada de la revista SIÓ del mes d'octubre de 1977.

electoral del Front Popular. Dos anys més tard, abril de 1938, el General FRANCO aboleix l'Estatut i totes les institucions catalanes per la qual cosa durant el període 1939/1977, el Govern català romangué a l'exili treballant en la clandestinitat.

Amb el seu triomf en les eleccions del 15 de juny de 1977 els partits autonomistes demanaren la restauració de la GENERALITAT, petició que fou avalada per la magna manifestació de l'Onze de Setembre a Barcelona en què participaren un milió i mig de persones. El 27 de setembre d'aquell mateix any s'establí el pacte TARRADELLAS – PARLAMENTARIS CATALANS – GOVERN DE MADRID i el dia 23 d'octubre retornà a Barcelona, després de 40 anys d'exili, el Molt Honorable JOSEP TARRADELLAS I JOAN, President de la Generalitat de Catalunya.

Un senzill càlcul matemàtic us permetrà notar, amables lectors, que fa més de 700 anys que duren les nostres vicissituds de les quals, crec, n'hauríem de servar memòria. Però contemplarà la possibilitat d'aprendre, els escolars catalans, aquesta història tan nostrada el *"decreto de humanidades"* que ens volen imposar des de Madrid? Veurem, veurem... ■

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 - **AGRAMUNT**
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

❑ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 930 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Vells, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 18

DISTRIBUCIONS
FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

SEAT **Tallers Bertran, S.L.**

GRUP VOLKSWAGEN

Audi

SKODA AUTO

Més de 200 vehicles d'ocasió a la seva disposició procedents de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 **AGRAMUNT** (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Segle XX: Esports i diversions

Lluís Pons i Serra

Avui donarem una ullada a l'evolució dels esports i les diversions al llarg del segle XX. Els agramuntins que el van veure néixer, d'esports no en practicaven gaires, i més aviat s'entretenien amb jocs i diversions. Les curses a peu, per exemple, eren una activitat que es podia considerar un esport.

Antigament, en aquestes contrades, es practicava molt el joc de la pilota, o pilota a mà, i tots els pobles tenien un indret a propòsit que anomenaven «el botador». Segons es llegeix en papers més antics, a la nostra vila n'hi havia més d'un, d'aquests llocs aptes per al joc de la pilota, però de primers del segle XX i de més cap ací, no tenim constància escrita d'aquest entreteniment.

Ben aviat, però, vingueren les bicicletes, que aleshores anomenaven *velocípedos*, i a la nostra vila degueren tenir una bona acceptació, perquè un recinte a la vora de l'actual carrer dels Teixidors, als primers decennis d'aquest segle, era conegut com el *VELÓDROMO*, o sigui, com un indret per fer curses de bicicletes. Fou allí on per la Festa Major de l'any 1919 van fer una *corrida de toros* que va aixecar molta expectació.

També ben aviat va venir el futbol i aquesta és l'activitat esportiva que ha tingut més èxit, uns per practicar-la i uns altres per contemplar-la. Tant com esport, com per espectacle, el futbol s'ha fet amo de la situació.

Si en un principi per la gent gran d'aleshores això de fer esport podia semblar una manera de perdre el temps, actualment no sols ha guanyat adeptes en les nombroses modalitats que es practiquen, sinó que ha adquirit una molt bona acceptació social.

Pel que fa als jocs, segurament un dels més tradicionals és el de les bitlles, que encara compta amb nombrosos aficionats. Els jocs infantils, als quals la revista SIÓ va dedicar un col·leccionable, en altres èpoques ocupaven els carrers i places de la vila; però a poc a poc anaren a menys i ara els ha acabat d'enllestir la televisió i la informàtica.

Sobre les diversions, el canvi radical va venir amb els automòbils, que possibilitaven el desplaçament fora vila; però el que realment va marcar època fou la inauguració de la discoteca Kipps, amb tot el que ha anat venint després en aquell complexe d'activitats relacionades amb l'oci.

Abans, tot quedava a casa i, exceptuant festes grosses, en havent sopat tothom anava a dormir. Seria superflu parlar dels comportaments actuals que tots coneixem i, pel jovent d'avui, deu semblar un retorn a la prehistòria la manera com la joventut passava els dies festius només cinquanta anys endarrera.

A la nostra vila, durant els primers vint-i-cinc o trenta anys del segle XX, no hi havia gaires locals per espectacles: el *Teatro*, de propietat municipal, al carrer de la Sabateria de Dalt; el *Salón*, al Mercadal; la sala de cal Falsé, també al Mercadal; i algun altre indret on s'havia fet cinema.

L'any 1926 es va estrenar «La Barretina», amb uns locals espaiosos i moderns. I el 1934 el «Casal Agramuntí», que després de la guerra i durant bastants anys fou l'únic local aprofitable. Bé, des del 1950 hi havia el «Foment Parroquial», ben acollidor per segons quin tipus d'activitats culturals.

L'oferta cinematogràfica va millorar molt amb els locals de l'«Avenida»; però això del cinema va acabar malament, millor dit, va morir per inanició. També fa temps que han passat a la història les primeres pistes d'estiu, totes dues prop de l'Avinguda Agustí Ros.

Dels locals actuals i de les possibilitats de diversió dels qui no es volen moure de la vila, no cal que expliqui res perquè és cosa sabuda de tots. Només vull posar de relleu que Agramunt sempre havia tingut orquestres i darrerament conjunts; però ara per fer ball s'ha de llogar gent de fora. La música s'estudia i es practica potser més que no pas abans, però s'ha enfocat en un altre caire i només es poden gaudir de gent de casa els qui volen ballar sardanes. ■

ARXIU SIÓ

A la Pista Florida s'hi van aplegar esports i diversions.

Calçats Mary

COMPLEMENTS ESPORTIUS
MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE
PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5 • Tel. 973 39 20 55
AGRAMUNT (Lleida)

cotxes de
LLOGUER
ROIMAR s.l.

C/ Institut, núm. 2 Agramunt

Telf.: 973 39 27 26

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

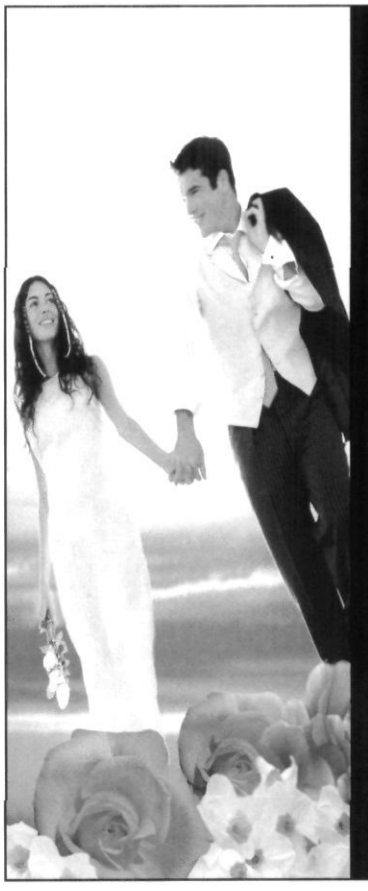

LListes de Noces

Per a tota la vida...

CUÑAT
La Gran Botiga
973390115
AGRAMUNT

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9 Tel. 973 390 091
C/. Institut, 30 Tel. 973 392 440
25310 **AGRAMUNT**

LluiSió per viure

Josep Mora Castellà

Arran del nomenament merescut de fill il·lustre d'Agramunt a Lluís Pons Serra, voldria fer uns comentaris per sumar-me en aquest homenatge a un home que ha dedicat moltes hores a conèixer Agramunt i la comarca.

En Lluís és molt conegut, tot i el seu posat discret, però caldria donar-lo a conèixer al més joves. Ell és un referent respecte les tradicions que s'han perdut i està fent de pont entre generacions.

Un dels redactors més joves de *Coses Nostres* em comentava que el que més li sorprenia dels escrits d'en Lluís que ens tramet regularment, és que quan els repassa la correctora d'estil, mai no hi ha cap falta! I la lògica que utilitza és tan clara i neta que hom pensa: això és de sentit comú. I aquí crec que rau la seva popularitat, que va ser confirmada en l'acte en què se li va fer la distinció: la sala es va fer petita per a tanta gent. Només ho vàrem saber els que ens haguérem de quedar fora. Anava venint més públic però, a l'haver-se d'esperar a les escales, la gent va preferir tornar-se'n i felicitar-lo durant els propers dies pel carrer.

De ben jove fou el que avui en dia es diu un "activista" cultural, amb la intuïció de saber guardar papers vells i dades que després l'han ajudat a poder destriar fets de la història local.

Teatre i revistes alternaven amb els estudis i l'ofici de pagès, un ofici que ha fet que ningú que no l'hagi practicat, pugui arribar, com ell, als detalls que comenta en els seus múltiples escrits, des dels articles a la revista de la Cooperativa Avícola de Guissona, al llibre sobre la pagesia de la col·lecció de *les nostres contrades*, al treball sobre *el cicle anual del pagès* que publica en el llibre els *Plans de Sió*, el monogràfic de ***Sió*** sobre la pagesia d'Agramunt, etc.

Segurament va ser el primer corresponsal d'Agramunt per a un diari i, precisament quan el vaig conèixer fou l'any 1977, quan estava entrevistant un participant en un acte celebrat a Agramunt d'habilitat tractorista. Fou el primer articulista que coneixia en persona i que el coneixia només de nom pels seus escrits a una de les poques revistes que arribaven a casa, el Butlletí de l'Avícola de Guissona. El fet de saber qui és qui escrivia aquells escrits, feia que encara me'ls llegís amb més atenció, i cal dir que és de les persones que m'han influït positivament.

JOSEP BERTRAN

Des de les Pallargues li hem demanat col·laboracions en diverses ocasions i, sempre ens ha ajudat –igual com també feia en Guillen Viladot–, amb xerrades de pagesia i política agrària i amb escrits d'història (com el capbreu que trobà de 1716) i d'etnologia.

Alguns han parlat que no ha fet estudis superiors, i és que crec que a algunes persones, no els fan falta. En la meva professió, per exemple, alguns dels més coneguts arquitectes no han estudiat la carrera (com Le Corbusier), i en el camp de la literatura i del periodisme, n'hi ha també una bona colla i, de renom, que no han fet periodisme. Ara bé, no és que hi hagi només un do especial, sinó que també és per la dedicació i la **il·lusió** en el treball.

Com a pagès, alguns el recorden amb una tractoret que tenia –sobretot si el comparem amb els d'avui– però, paradoxalment damunt d'aquell petit tractor s'hi coïen molts grans i interessants pensaments.

Mentre feia aquestes notes m'ha sorgit la pregunta: N'hi ha prou amb aquesta distinció que si li ha fet a en Lluís? Jo crec que no, si els seus escrits es volen donar a conèixer als més joves, convindria que aquest acte es complementés amb una publicació representativa de la seva obra, com per exemple un recull o selecció dels articles que va fer a la revista de la Cooperativa de Guissona. Crec que l'Ajuntament i/o la revista Sió acabarien d'arrodonir aquest homenatge editant-li una publicació.

Quan a en Guillen Viladot li demanaren un poema visual per una publicació que recollien 11 visions dels Plans de Sió, ens va fer una obra amb un text: "Som Sió" dues paraules properes de so i de forma que definien la Ribera. Per això ara em ve al cap un joc de paraules entre **Lluís** i **Sió** amb el qual hi ha un lligam fort (en el seu parlament d'agraïment va voler compartir el guardó amb la gent de Sió –aquesta Revista feta de gent voluntarista). Si ens fixem, doncs, amb les paraules Lluís i Sió es forma la paraula **il·lusió.** I potser és que ell ens transmet amb el seu caràcter, il·lusió per viure, per treballar i ajudar als altres, com ens ha demostrat en més d'una ocasió. ■

15 anys DE SERVEIS EN LES NOSTRES CONTRADES

- El ***subsidi diari*** que li manca per malaltia o accident

  I, a més a més

- ***Intervencions quirúrgiques i hospitalització diària*** amb ***assistència sanitària i/o jubilació*** inclosa

I tot això es pot fer possible...

A la mida de la seva butxaca

Josep M. Bosch

C/ Raval de Sant Agustí, 22
Tel. 973 500 597 - TÀRREGA

Mútua Manresana
Mutualitat de Previsió Social
Oficina Central Tel. 93 877 33 33

TRUQUI'NS SENSE COMPROMÍS I COMPROVI PREUS...
I SI TÉ RISC, ENCARA MÉS!!!

Millorar el dia a dia

JANOVE

És la primera vegada que escric a la revista SIÓ, per aquest motiu no vull deixar passar l'oportunitat de felicitar l'equip de redacció i els col·laboradors per la qualitat de la revista, les freqüents millores que s'hi fan i per l'interès dels col·leccionables.

Com agramuntí i resident ocasional a la vila he observat des de fa temps que hi ha algunes qüestions que s'haurien de revisar, perquè crec que afecten negativament la qualitat de vida de bon nombre de convilatans. Entenc que la qualitat de vida de les persones ve condicionada, entre moltes altres coses, per l'entorn immediat. Entès aquest no només com la pròpia llar, sinó també com els carrers i places més pròxims al propi domicili, i també el nivell de contaminació acústica o ambiental que hi pugui existir. Així doncs, en la mesura que l'entorn immediat sigui adient i amable amb les persones, en la mateixa proporció hauria de millorar la qualitat de vida dels seus habitants.

Les qüestions que plantejo, tal com he dit abans, crec que afecten a bon nombre de persones, curiosament no hi ha cap plataforma que se'n faci ressò, en canvi, en el tracte personal sí que algunes d'elles verbalitzen aquests problemes.

En primer lloc pregunto si l'estat que presenten les voreres dels diferents carrers que conformen el pas de la carretera que travessa la vila és el millor per donar una bona imatge del poble. Ja se n'ha parlat alguna vegada, però crec que cal insistir-hi. Només el primer tram (des de l'entrada per la part de Cervera fins al final de J. Mestres) està endreçat. En aquest tram semblava que el criteri urbanístic era afavorir el vianant. A l'avinguda de Jaume Mestres, en el seu dia, es va canviar el criteri i es va donar prioritat al cotxe (aparcament a ambdós costats). Crec que va ser un error que s'hauria d'esmenar quan més aviat millor (de savis és rectificar). Passar per aquest carrer es converteix en un veritable suplici, perquè suposa pujar i baixar constantment de la vorera, atès que no passen dues persones alhora i, fins i tot a vegades, en una temeritat (camions descarregant que obliguen el vianant a passar per la carretera). Sembla ben bé una cursa d'obstacles que invita a no passar-hi. El tram de l'avinguda Marià Jolonch té unes voreres en un estat lamentable, l'ordenació és del tot variada i l'auto també és més ben tractat que el vianant. Així doncs, l'artèria de comunicació més important de la vila presenta, a ulls dels propis i dels visitants, una imatge diversa quant a criteris d'ordenació i poc cuidada i adient amb els desitjos i necessitats de les persones.

El segon aspecte que volia tractar fa referència a la velocitat de circulació de bastants vehicles, que no respecten els límits de velocitat en qualsevol indret, però especialment en el tram des de l'inici de la carretera de Cervera fins al final del carrer d'aquest nom. Quan s'intueix el final del poble, hi ha molts vehicles que inicien una acceleració progressiva, el resultat de la qual pot ser que, quan el vehicle passa per davant de les últimes cases (en acabar la paret del futbol), la velocitat de pas pot ser el doble de la permesa.

Mai no he vist cap control de velocitat ni per part dels mossos d'esquadra ni per part de la policia local.

Per què s'accepta com una cosa habitual? Recursos per a corregir aquesta situació ja n'hi ha, només cal la voluntat d'aplicar-los. En aquest apartat, la pregunta és: En un futur s'ha de mantenir la carretera pel bell mig de la població? Mentrestant, no es podrien aplicar altres mesures imaginatives? Tothom està encantat amb que continuïn passant camions pel bell mig del poble? És agradable l'estel d'olor que, en alguns casos, deixen anar? I el soroll i la pols que comporten? Quan la majoria de pobles volen que les vies de comunicació entre poblacions no passin pel bell mig dels nuclis urbans, aquí, que jo sàpiga, no se'n parla.

La qualitat de vida de les persones ve condicionada, entre moltes altres coses, per l'entorn immediat. Entès aquest no només com la pròpia llar, sinó també com els carrers i places més pròxims al propi domicili...

Per acabar, l'última qüestió fa referència a l'excés de decibels que, particularment a l'estiu, hem de patir en qualsevol lloc del poble, perquè algunes motos, normalment de petita cilindrada, circulen a tota velocitat amb impunitat i prepotència. Òbviament els nivells de soroll que ocasionen estan molt per sobre dels límits establerts en aquesta matèria. Tampoc no he vist mai cap control en aquesta qüestió. Aquest no és un tema banal, no sols afecta la qualitat de vida, sinó també la salut. És una llàstima que la tranquil·litat pròpia del tamany de la població es vegi minvada per no vetllar el trànsit a l'interior del poble. La legislació ja existeix, només cal que cadascú compleixi amb les seves obligacions, de moment, sembla que hi ha algú que no fa tots els deures. Cadascun d'aquests punts dóna per gastar molta tinta. Els temes estan encetats. ■

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales

ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Telf./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

Guissona

Corporación Alimentaria Guissona, S.A.
Traspalau, 8 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 55 01 00 Fax 973 55 07 88

Junts per a l'eficàcia

Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.

Recordant el meu pare

Alba

Avui, 4 d'octubre, fa vint anys que no ets amb nosaltres, que ens vas deixar. Encara recordo quan un veí em va explicar que el dia que vas marxar cap a l'hospital, en passar amb el cotxe, només amb la mirada que li vas fer, ell ja va saber que no tornaries. I així va ser. La frase que em va quedar més va ser aquesta: «Pobre senyor Quimet, tanta gent a qui ha curat i a ell no l'ha pogut curar ningú.»

He desitjat tantes vegades que tot fos un malson! Com més temps passava, més t'enyorava, i al mateix temps més a prop meu et sentia. Jo només tenia 19 anys, des dels 13 fins als 17 vaig estar estudiant interna a Tarragona, gairebé no havíem pogut parlar com a adults encara, i quan semblava que començava una altra etapa de la meva vida, en què podríem dialogar més, compartir idees, opinions, demanar-te consells, etc..., llavors ja no vaig ser-hi a temps, ja no vaig poder gaudir de tu, papà. Quan em vaig casar no hi eres, quan vaig tenir les meves filles no hi eres, quan tenia necessitat de parlar amb tu no hi eres. T'he trobat tant a faltar!

Al llarg dels anys he anat comprenent que sí que eres amb mi, i et sentia a prop meu i així m'ho feien sentir també la meva mare i els meus germans, que entre tots anaven recordant-te; però, saps qui també em va ajudar molt? La teva gent, els teus pacients. Me'ls trobava pel carrer i m'explicaven el bondadós que eres, el bon amic que havien trobat amb tu i molts, molts, trobaven a faltar el confessor, el conseller amb qui sempre comptaven i que tant els havia ajudat; trobaven a faltar el seu metge, el qui ja sabia els seus mals i els seus remeis. «Ai, el senyor Quimet!», com me'n recordo, d'ell!, com el trobo a faltar!, això papà és el que em deien quan els trobava pel carrer. Fa només cinc o sis mesos em vaig trobar en una botiga un senyor gran que em va dir: «Tu ets la filla del senyor Quimet, oi?», i amb els ulls plorosos em va continuar dient: «Em recordo molt del teu pare i encara el trobo a faltar». Això, que t'ho diguin amb aquest sentiment vint anys després de la teva mort, ho diu tot!, és un reflex de l'empremta que has deixat al teu poble.

Per això sàpigues que m'han omplert molt les vivències i anècdotes que m'han explicat la gent i ells m'han fet adonar encara més de la gran humanitat que tenies, de l'agraïts que t'estaven i del molt que vas omplir les seves vides.

Molts dels teus pacients m'explicaven que trobaven a faltar el confessor, el conseller amb qui sempre comptaven i que tant els havia ajudat; trobaven a faltar el seu metge, el qui ja sabia els seus mals i els seus remeis.

Vas ser un pare dur i sever, tot s'ha de dir, però, ara que tinc fills, sé que s'ha de ser així. També tenies la teva part tendra i ens n'adonàvem quan volies transmetre i fer-nos sentir les sensacions que per a tu eren importants i valuoses. Em recordo de la il·lusió que et feia la diada de Reis, quan ens aixecàvem i vèiem tota la taula i part del terra plens de regals i que, amb un rigorós ordre, anàvem obrint els paquets, d'un en un, per gaudir de l'emoció de cadascun. També em recordo que, quan era petita, ens vas despertar molt matí per ensenyar-nos com estava nevant i volies veure la nostra cara d'il·lusió i sorpresa, encara que endormiscada, i transmetre'ns les teves emocions.

Tot i que t'atabalàvem, estaves orgullós dels teus fills. Moltes vegades hem recordat a casa el joiosos que us vàreu sentir tu i la mamà quan, un dia que estàvem a taula asseguts per dinar vosaltres dos i els set fills quan érem més petits, va entrar un veí nostre, per cert, crec que era el mateix que anomeno al principi quan vas marxar a l'hospital, i va comentar: «Caram, quin goig que feu».

T'agradaven les reunions familiars, les trobades amb els amics, les xerrades i les sobretaules. Són tants els records!

També t'agradava que t'acompanyéssim a fer visites a domicili per Agramunt i pobles de la ribera, i a mi també, tot i que em quedava al cotxe esperant que acabessis, però era una estona que podia passar amb tu.

Has de pensar que els teus néts, sense conèixer-te, t'estimen i t'enyoren com si t'haguessin conegut; no t'adones de l'important que és això?, vol dir que tu has sabut transmetre, mitjançant els teus fills, el teu bon cor, l'estima i la dedicació a la família; per això, malgrat que hagin passat vint anys, encara et sentim amb nosaltres i avui he volgut compartir aquests sentiments amb la gent que et recorda. ■

ES NECESSITA

XOFER D'AUTOCAR

Raó: **973 39 04 81**

150 anys de Fundació de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció

Josefina Besora

Fent una mica d'història... El dia 4 d'agost de 1850 es constitueix a Mataró una nova Congregació religiosa. Alfonsa Cavín i Millot, provinent de França, n'és la fundadora, i és nomenada superiora general de la nova Congregació. Comença la seva missió. Junt amb unes companyes més, aprenen la llengua i s'examinen per tal d'accedir a la titulació oficial i així poder atendre un Col·legi per les nenes pobres i òrfenes.

Les religioses són reclamades per altres ajuntaments i es produeix una ràpida expansió en vida de la fundadora. Sis dies més tard, el 10 d'agost de 1850, quatre religioses es fan càrrec del Col·legi i hospital de Sitges. L'1 de maig de 1851, de l'hospital i col·legi de Vilassar de Dalt. El 1854, del col·legi de Terrassa. El 1857-58 de l'hospital i col·legi de Vilanova i la Geltrú. El 1858, de la casa de la Misericòrdia de Reus. El 1860, de la maternitat de Tarragona i del Col·legi del C/ del Carme, a Barcelona. El 1862, del Col·legi de Reus. El 1865, del de Logroño; primera sortida de Catalunya.

L'any 1854 es declara una epidèmia de còlera i les Concepcionistes es lliuren de manera abnegada davant d'aquella calamitat. Des d'aquests moments, la missió no es tanca en formes específiques, sinó que s'obre a totes les activitats que portin a guarir i promocionar la persona com a receptora de la Bona Nova de Jesús.

El 17 de gener de 1879, s'obre el Col·legi del C/ València de Barcelona. El 1880, el col·legi d'Agramunt i van seguint les fundacions...

JOSEFINA BESORA

La Congregació creix i comença la seva expansió fora de Catalunya.

El 24 d'octubre de 1884, s'assumeix un repte molt arriscat, surt del col·legi de Barcelona la primera expedició cap a l'Àfrica. Arriben a l'antiga illa de Fernando Poo, avui Bioko (Guinea Equatorial), després d'un accidentat viatge de tres mesos dalt d'un vaixell de vela, el 27 de gener de 1885. Són les primeres missioneres que arriben a aquelles terres africanes.

El 1886 es funda el Col·legi de Ceuta. El 1887, el de Tarifa; i el 1889, el d'Algesires, i s'inicia així la presència concepcionista a Andalusia, i el 1892, a Navarra i la posterior expansió en aquelles terres. El 1912 es demanen els seus serveis a l'Argentina: Córdoba, Tucumán i San Francisco. La congregació adquireix un nou compromís missioner i evangelitzador que marcarà la seva identitat de manera definitiva, i incorporarà, al nom primitiu, el qualificatiu de missioner.

L'any 1934 s'obre el col·legi de Roma. El 1954, Veneçuela. 1967, Libèria, Colòmbia, Ghana, Paraguai. Aquestes últimes fundacions van ser possibles per la sortida de les missioneres de Guinea Equatorial, després de la independència. Deu anys més tard, enderrocat el president Macias, es torna a entrar al país. 1984, Mèxic i 1995, el Camerun.

El Concili Vaticà II, acabat el desembre de 1965, es planteja una nova manera de viure la vida religiosa, un nou repte i comença la tasca d'adequació. L'opció preferent pels més pobres i fer-nos presents allà on hi hagi més necessitat de promoció, és assumida per la nostra Congregació.

Ara hem anat revisant el que fem i hem iniciat noves presències, en gene- ▶

ral petites comunitats inserides en barris obrers de les ciutats. Participem en moviments de joves, en l'acollida i promoció dels immigrants, en la tasca d'alfabetització, en camps de treball del Tercer Món,...

A Amèrica llatina treballem enmig de comunitats camperoles, i compartim el seu estil de vida tot fomentant la participació i animació de petites cooperatives.

A Àfrica el tema de l'educació i promoció de la dona continua essent un repte per les generacions actuals, així com la sanitat i l'educació per a la salut, tot acompanyant el desig de tants joves que descobreixen en l'Evangeli el Déu encarnat que camina entre nosaltres.

TROBEM TASCA CONCEPCIONISTA A...

- Col·legis
- Residències de la tercera edat
- Assistència Sanitària
- Residències Universitàries
- Barris marginals
- Col·laboració a la presó
- Llars d'Infants
- Reforç escolar
- Hospitals
- Moviments de joves
- Serveis Socials i Pastorals
- Voluntariat,...

Fins aquí hem anat descrivint a grans trets la nostra història, la nostra trajectòria... Cal dir que moltes de les fundacions encara existeixen; altres, per poder-ne formar de noves, ja no hi són, i tampoc no s'han esmentat totes per qüestions d'espai, però sí que a través d'aquest escrit se'ns podrà conèixer millor.

Han passat dies..., mesos..., anys... i és un moment per celebrar aquests 150 anys de VIDA.

El dia 4 d'agost d'enguany ens vam aplegar a Mataró, lloc on vam néixer com

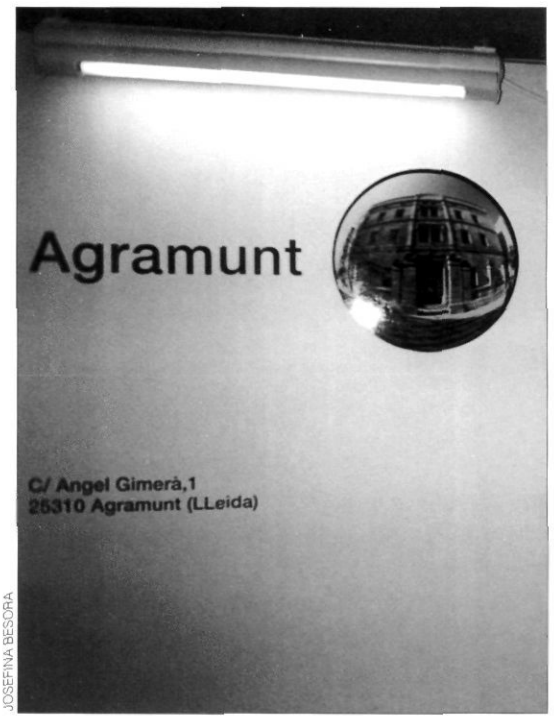

JOSEFINA BESORA

a congregació, més de 200 religioses provinents de tots els països on estem presents. Va ser un dia d'acció de gràcies i el vam viure amb joia i esperança.

Al nostre Col·legi d'Agramunt fundat, com hem dit, el juny de 1880, també durant tot l'any hem anat realitzant activitats relacionades amb la celebració del 150è aniversari. Hem conegut la història de la fundadora i de la congregació a través de xerrades, vídeos,... També hem visitat el museu que s'ha muntat a la casa de la Bonanova de Barcelona amb motiu d'aquest aniversari. Al maig, el «Dia de la Família», es va fer esment d'aquest esdeveniment. Trimestralment editem, al nostre Col·legi, la revista «Racons»; al juny, vam publicar una edició monogràfica, en ella es reflecteix el que tota la Comunitat Educativa ha anat vivint al llarg d'aquest any de celebració, finalitzant-la amb una auca molt graciosa, dibuixada pels alumnes del col·legi. Aquesta edició a finals de curs es va lliurar a totes les famílies.

Volem culminar aquest esdeveniment el dia de la Immaculada celebrant-ho molt especialment amb les i els exalumnes, professors, pares, alumnes i tots els que ens vulguin acompanyar. Sigueu tots, ja des d'ara, BENVINGUTS!!! ■

(Dades històriques tretes de documents congregacionals)

150 ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ RELIGIOSES MISSIONERES DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Dia 8 de desembre de 2000

Ens alegrarà poder compartir amb tots vosaltres aquesta festa exalumnes, professors, pares, alumnes i tots els qui ens hi vulguin acompanyar

A les 12: **Missa** a la parròquia

A les 14: **Dinar** a l'hotel «Blanc i Negre 2»

Podeu recollir el tiquet del dinar a «La Caixa» des del dia 2 de novembre al 2 de desembre.

Preu:	Alumnes fins a 6è de primària:	1.500 pessetes
	Exalumnes i altres persones:	2.800 pessetes

FINQUES **SERVI10**

Edifici BESORA

PROPERA PROMOCIÓ

PISOS
EN VENDA
Av. AGUSTÍ ROS

- NOU CONCEPTE DE CONSTRUCCIÓ
- AMPLIS PISOS DE 2, 3 i 4 HABITACIONS
- ACABATS DE DISSENY
- SITUACIÓ IMMILLORABLE, MOLT CÈNTRICA
- LA MILLOR QUALITAT AL MILLOR PREU
- LA SEVA LLAR A LA SEVA MIDA
- POSSIBILITAT: AIRE CONDICIONAT, PARQUET,...

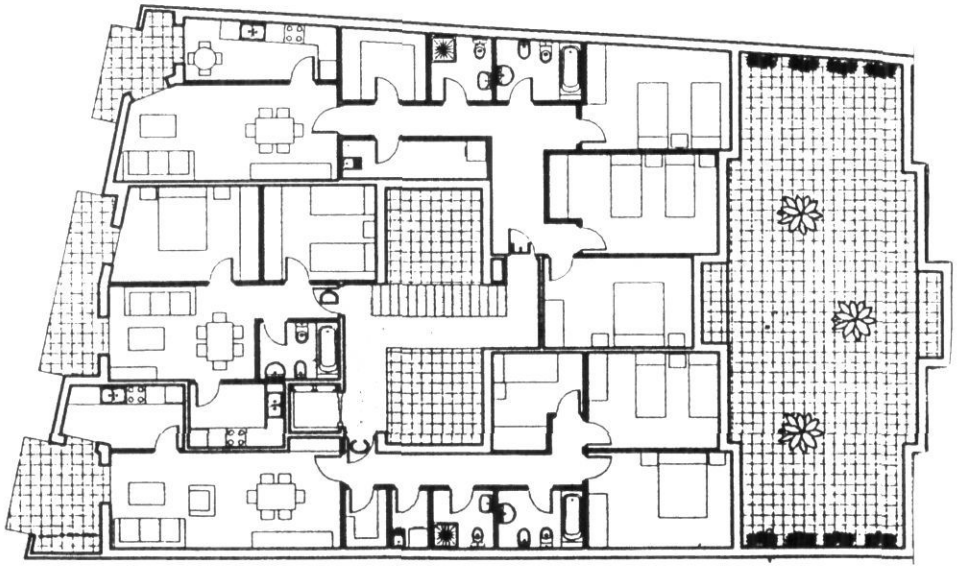

973 39 23 24

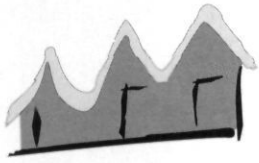

FINQUES AGRAMUNT

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es http://www.dragonet.es/users/d2998

Pàrquing en venda
Edifici la Torre.
Entrada: 50.000 ptes.
Al mes: 10.000 ptes.

Gran casa en venda
Jardí, garatge per a 2 cotxes,
habitacions amb armaris,
menjador assolellat,
cuina gran, suite amb bany
i banyera hidromassatge.
Calefacció de gasoil.
Sortida a 2 carrers.
Entrada: 1.000.000 ptes.
Al mes: 84.000 ptes.

Parcel·la industrial en venda de 594 m^2
al polígon industrial,
100% edificable.
Cantonera.
Molt ben situada

Bonic piset en venda
C/ Baixada del Convent.
3 hab., cuina i banys
per estrenar,
armaris encastats.
Entrada: 200.000 ptes.
Al mes: 37.000 ptes.

Solar en venda
de 400 m^2.
C/ de Jaume I.
Cantoner.
Per a edificar-hi
cases amb jardí.

Esplèndid pis en venda
Ben situat.
4 hab., cuina equipada,
banys complets,
calefacció, traster.
Construcció moderna.
Entrada: 300.000 ptes.
Al mes: 71.199 ptes.

Pàrquing en venda
Costa dels dipòsits.
Entrada: 100.000 ptes.
Al mes: 13.000 ptes.

Dúplex en venda
140m^2, cantoner, 2 veïns.
Calefacció, bany per estrenar,
terra de parquet, portes noves
massisses de roure i vidres aïllats.
Entrada: 300.000 ptes.
Al mes: 59.527 ptes.

Locals en venda
en el lloc més comercial
d'Agramunt
A/p.: 4.000.000 ptes.

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

VULCANIZADOS BARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n. - 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Telf. 973 39 07 34 (3 línies) - Fax 973 39 12 85

Gaudeix d'una atenció memorable.

Ara revisem el teu cotxe amb la mateixa dedicació que revisem els teus pneumàtics.

Nou Servei de Manteniment*.

Si vols gaudir d'un servei de manteniment amb una atenció personal de les que ja no en queden i una garantia professional de les que no se'n troben...

Vine al nostre taller! Gaudiràs d'un Servei de Manteniment memorable, a un preu competitiu.

*El nostre Servei de Manteniment inclou:

RECOMANEM MICHELIN

Els nostres cargols

A. Ponsa

Certament el cargol és un dels éssers vius que, tot i que és força conegut i apreciat arreu del món, gastronòmicament parlant, té unes característiques molt específiques que molts desconeixem, tant pel que fa al físic del seu cos, com per l'hàbitat, la reproducció o els llargs períodes que roman letàrgic en petites cavitats, o també a l'aixopluc de qualsevol cosa, sovint senzilla i impensable, com pot ser un tros de paper, de plàstic o, simplement, un manyoc d'herbes seques; tot li serveix per protegir-se de les diverses inclemències atmosfèriques, ja siguin hivernals o estiuenques. Durant aquestes èpoques desfavorables, es fiquen dins la closca i en tapen l'obertura amb una membrana que fan a base de mucus sec més o menys carregat de matèria calcària que li proporciona consistència, amb el fi d'evitar-ne la ruptura fàcil.

Els que més abunden a les nostres contrades són les varietats que comunament anomenem bover, pla i petit o regina. Aquest darrer considerat per molts comensals el més saborós de tots; en contra de l'opinió d'altres que prefereixen el bover o el pla, induint, sobretot, que aquests omplen més l'estómac, i no volent entendre, de cap de les maneres, que allò que es debat no és la manera d'omplir l'estómac sinó la de satisfer aquell minúscul indret situat entre el paladar i la gola, que tants problemes acostuma causar-nos.

Aquests paratges són especialment prolífers en cargols, i deu ser degut a que tant l'entorn com la meteorologia, malgrat la intensa calor i sequera de molts estius, o els hiverns freds, li són favorables i, com que es tracta d'un mol·lusc hermafrodita, això és, de natura doble, o sigui, que cada individu està dotat d'òrgans de reproducció dels dos gèneres, es multiplica amb rapidesa. Cadascun d'ells és capaç de pondre desenes d'ous en petits forats al terra, els quals tenen cura de tapar lleugerament un cop feta la posta. Això vol dir que si totes les cries arribessin a bona fi, pels nostres camps hi maldaria una plaga ingent de cargols capaç d'arrasar collites senceres en un tres i no res.

Per sort, la cosa no és així, ja que d'entre les nombrosíssimes baixes que sofreixen les cries per raons que en podríem dir naturals, hi hem d'afegir les provocades per altres factors molt concrets que l'home usa en els conreus, i que, encara que no els empri específicament per a la destrucció dels cargols, aquests se'n ressenten, i de quina manera.

Ja fa temps que als camins i ribes de les terres de secà la bellugadissa dels cargols en hores humides quasi és nul·la. Vet aquí el meu retret, el qual no té altra finalitat que la d'alertar de possibles derivacions de l'ús d'herbicides i plaguicides. ■

Primer cal sembrar

Joan Puig

Un cop acabats els Jocs Olímpics de Sidney (els millors de la història segons en Samaranch), els fervents defensors de la pàtria s'han manifestat dolguts perquè Espanya (la "*España que va bien*") no ha fet gaire bon paper en el conjunt global d'èxits. L'estat ha quedat per davall d'altres molt més insignificants com Grècia, Etiòpia i Kazakhastan. A més, respecte les olimpíades de fa vuit anys, el medaller s'ha reduït a la meitat: de les 22 de Barcelona, s'ha passat a les 11 d'ara. La caverna centralista es lamenta de la mala sort que hem tingut en alguns casos; encara que els més eixerits ho han sabut arreglar proclamant que els espanyols han obtingut un bon èxit en aconseguir 18 "*vice-medalles*" (o sigui, quarts llocs); terme lingüístic que no existeix en l'àmbit olímpic però que a partir d'ara caldrà incorporar al diccionari de la Real Academia Española. És a dir, que qui no es conforma és perquè no vol.

De totes maneres, si ens posem a analitzar la qüestió, tal volta no ens estranyarà la situació de l'esport hispànic en el rànquing mundial. Una màxima que la gent de pagès sabem molt bé és que cal sembrar, si després volem collir. Aquesta és la qüestió veritable que cal afrontar.

Què fa l'estat perquè hi hagi bons polisportius, bons equips, bons esportistes en definitiva? Mirem-ho més de prop: Qui fa esport a Agramunt? Com està promocionat? Si tenim unes instal·lacions esportives és més per la política municipal portada a terme (amb aportacions directes de les nostres arques) que per l'aportació estatal. On són els diners perquè els nens i nenes (els olímpics del demà) facin rítmica, aeròbic, tennis, bàsquet, handbol, futbol, atletisme, etc.? Quins gimnàs i pistes esportives hi ha en els nostres centres educatius i com s'hi promou l'esport? L'estat i la Generalitat tenen previst fer centres d'ensenyament amb uns equipaments esportius complerts i modèlics? Però si encara hi ha centres en què s'imparteixen les classes en mòduls prefabricats!

La veritat és que hi ha famílies que perquè els seus fills puguin jugar partits de futbol paguen anualment 25.000 pessetes per costejar els viatges i altres despeses; si algú vol que el nen o la nena facin aeròbic, l'han de portar en un centre privat i pagar-ne la quota mensual corresponent (que al cap de l'any ronda les 50.000 pessetes); si es tracta que el nen o la nena practiquin el bàsquet, cal pagar de la butxaca pròpia els diners de la fitxa federativa i acompanyar una colla de diumenges el fill/a al poble de l'equip on es juga (Fraga, Lleida, Andorra, etc.); i així podríem anar enumerant.

És estrany, doncs, que tot un estat que vol presumir de ser entre els millors i més avançats hagi assolit tan sols 11 medalles olímpiques? Jo crec que, si mirem què i com funciona la base, és a dir com se sembra, encara ens hem de sorprendre i considerar-ho com un fet miraculós. ■

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants

i...

NP

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

Consumibles • d'Informàtica
Material • Papereria
Material Escolar •
Fotocòpies •
Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA

M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64
AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

Elaboració artesana de torrons i massapans

TORRONS FELIX ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (XI)

Paulí Ribera

Una vegada els socis varen acceptar els estatuts i la junta, presidida per Francesc Xavier Noró, aquesta, tot seguit, va iniciar el diumenge dia 1 de febrer de 1987, durant deu diumenges seguits de les 12 a les 14 hores, uns cursets d'ensenyament i perfeccionament de sardanes a la sala del teatre del Casal Agramuntí, dirigits per la majoria de membres de la junta. Ben aviat va córrer la notícia i, en pocs dies, es va arribar a formar un grup de setanta i tantes persones per fer l'aprenentatge o perfeccionar el seu nivell sardanístic. Amb la particularitat que em plau felicitar tots aquells cursetistes pel gran interès i amor propi que hi posaren.

Sens dubte val a dir que a mesura que anaven passant els diumenges, ens adonàvem que anava creixent el seu nivell, la qual cosa també ens motivava a nosaltres, i la «bomba» va caure quan els vàrem dir que l'Agrupació Sardanista Barretina, pel Diumenge de Rams, pensava organitzar la primera audició de sardanes. No us podeu arribar a imaginar la cara que van posar alguns cursetistes, fins al punt que un cert nombre ens digueren que de cap de les maneres no sortirien a ballar a la Plaça del Mercadal per tal diada.

Podeu creure que no va ser fàcil el poder convèncer-los: «Mireu, nosaltres, els components de la junta, hem cregut convenient organitzar aquesta ballada en agraïment a la confiança que ens heu dipositat durant aquests diumenges, i en cap moment hem pensat en voler-vos ridiculitzar davant del públic, per tant, estem més que segurs que ens fareu quedar molt bé i us demanem la vostra assistència en aquesta primera audició i en totes les que convingui!».

M'atreveixo a dir que la ballada del Diumenge de Rams de 1989 fou una de les més participatives que hi ha hagut durant aquests catorze anys.

La ballada del Diumenge de Rams, 12-4-89, és una data que cal recordar dins de la història de l'Agrupació Sardanista Barretina i, si més no, també del sardanisme a la nostra Vila. L'audició va ésser interpretada a dos quarts d'una de la tarda per la cobla Tàrrega, la qual ens oferí un escollit repertori que va ser del gust dels sardanistes i públic assistent. I m'atreveixo a dir que la ballada d'aquest Diumenge de Rams fou una de les més participatives que hi ha hagut durant aquests catorze anys, com també va ser en la que es va recaptar més a la postulació a canvi de res.

Francesc Xavier Noró, primer president de l'Agrupació Sardanista Barretina –1986-89–, ballant sardanes a l'Aplec Internacional de Tolosa del Llenguadoc. Dies 3 i 4 d'agost de 1991.

Hem de ser conscients que la sardana, durant aquells darrers anys a la nostra Vila, semblava que estava a punt de desaparèixer, i una prova ben clara era que el Consell de Festes organitzava les ballades d'entre any com són Sant Jordi, Sant Joan, l'Onze de Setembre i alguna altra i, exceptuant Sant Joan, en alguna ballada ens hi trobàvem una dotzena escassa de balladors/es. No vull pas dir que avui en dia, en aquestes diades esmentades, hi hagi un gran excés de dansaires, però no és pas el mateix no ser-hi per no saber ballar que no ser-hi per no voler-hi ser. ■

El pou del gel

Maria Salamiento

A en Lluís Pons en prova de respecte, admiració i agraïment.

Es va despertar sobresaltat. Estava completament suat però tenia fred, molt de fred. On era? Va mirar al seu voltant per tal d'identificar aquell lloc; era un hotel...; però això no era cap novetat, passava la major part del seu temps d'hotel en hotel... Nova York! Ara se'n recordava, demà havia d'assistir a l'enèsim homenatge que li feien. En aquest cas era la universitat d'aquella ciutat que l'havia nomenar doctor Honoris Causa. I demà hauria d'aguantar una vegada més tota aquella parafernàlia. Ja feia temps que aquestes cerimònies l'havien deixat d'interessar, però d'alguna manera formava part de la seva feina. La primera vegada sí que li va fer il·lusió. Fou poc després de publicar el seu primer llibre sobre la vida de *Gengis Khan* i l'imperi mongol, ja que fou qui el va conduir cap a la notorietat i va posar la primera pedra del prestigi internacional que s'havia forjat.

Però, què és el que l'havia sobresaltat una vegada més?, va intentar recordar sense èxit el somni que d'uns temps ençà li feia impossible conciliar el son. D'on li venia aquella sensació de fred, una fredor intensa barrejada amb un sentiment de buidor i de soledat? Tot va començar poc després que morís la seva dona, el seu psicoanalista li va dir que això explicaria en part aquest "*desordre mental*" ja que la seva dona era l'únic referent sentimental que tenia (havia perdut tota la seva família durant la guerra i se'n va anar del seu poble amb els cinc anys encara per fer. Però també li deia que hi havia d'haver alguna altra cosa, segurament relacionada amb algun trauma de la seva infantesa (sembla que la majoria de traumes vénen de la infantesa). I és així com el van convèncer que accedís a sotmetre's a una sessió d'hipnosi. Ell esperava trobar-se cara a cara amb algú amb aspecte sinistre, que li fes ballar davant dels ulls un rellotge de butxaca. Però no, el varen fer estirar en un llit, li varen posar una sonda i... Quan es va despertar estava suat de dalt a baix, amb la mateixa sensació de cada dia. Va mirar al seu voltant fins a trobar els ulls sota les celles torçades del psicoanalista que el mirava fixament.

– Què doctor?, què n'ha tret?

– No gran cosa, la veritat, –va respondre mentre es passejava al voltant del llit. De sobte es va parar i, escrutant-lo amb la mirada, li va preguntar: – Què és el "pou del gel"?

– Què és què?

– Mentre ha estat en trànsit només hem pogut entendre amb una certa claredat dues paraules: Una és "Avi" i l'altra "pou del gel".

L'Avi! Déu meu!, que en feia de temps que no hi pensava! El seu pare va ser dels primers en deixar la pell en aquella guerra, abans que ell nasqués. Per això, durant els cinc primers anys de la seva vida, el seu avi li va fer de pare.

El pou del gel...? Sí!, alguna cosa recordava. La cara amb unes faccions que s'havien esborrat..., una veu greu, fosca i enfadada l'amenaçava. Sí!, això mateix; l'avi li deia que el duria al pou del gel i l'hi tancaria si no es portava bé. No recordava, però, cap detall d'aquell indret.

El seu psicoanalista ho va veure clar de seguida:

– Has de tornar.

– De tornar on?

– Allà on vas néixer. Allà és on hi ha l'origen de la teva inseguretat.

Hi has d'anar i enfrontar-te amb el passat. Intentar recordar el que allí vas viure.

– Però, per l'amor de Déu! Si tenia quatre anys! Ni tan sols m'hi he acostat des de llavors.

El seu psicoanalista es va mostrar inflexible i, l'endemà, just acabada la cerimònia, va agafar el primer avió. Durant el viatge va estar temptat moltes vegades de girar cua, era absurd! Per molt que ho intentés no recordava gairebé res d'aquell poble, i encara que ho fes havien passat més de seixanta anys!, era impossible que reconegués res.

A l'aeroport va agafar un taxi que el va dur fins al poble. A cada figura de campanar que divisaven durant el trajecte, preguntava al taxista si era aquell, fins que va desistir preguntar més per les males mirades d'aquest. Però quan hi varen arribar no li va caldre mirar el rètol de l'entrada. De manera sorprenent va saber que aquell era el poble on va néixer. Li va petar a la cara d'una manera brusca; en sortir d'un revolt, de sobte va veure la silueta del campanar i la d'un edifici estrany que després va saber que era la d'un dipòsit d'aigua. Ni tan sols en fotografia ho havia vist, però per alguna estranya raó va saber que allò ho havia vist abans.

Després d'allotjar-se en un hotel, va donar un tomb pels carrers més cèntrics. Aquí i allà s'aturava i mirava al seu voltant, provant de recordar alguna cosa que expliqués aquell neguit intens que s'anava apoderant d'ell. Cada vegada anava apressant més el pas i, sense saber ben bé per què, abans d'arribar-hi ja sabia que després d'aquella cantonada hi ▶

◀ havia una plaça, o que aquells porxos s'acabarien en sec una mica més enllà. De cop es va trobar just davant de l'Església, va aixecar la vista i va notar que una llàgrima li lliscava galtes avall. L'avi!, ara sí que el veia clar! Agafats de la mà pujant aquelles escales, mudats i mirant de reüll cap a dalt per mirar d'esquivar els regals que de tant en tant els enviaven els coloms.

No s'imaginava una vida millor que la que hagués pogut tenir treballant aquelles terres amb les seves pròpies mans..., i de saber aquelles petites coses de la comunitat que ajuden a entendre-ho tot.

Mirava la gent amb la cara riallera, com per fer-se accessible i dient: "sóc jo, he tornat". Però evidentment era una solemne bestiesa. De quina manera algú podia recordar un marrec de feia més de seixanta anys! Va continuar caminant, es va acabar el poble però alguna cosa l'empenyia a seguir per aquell camí. Es va aturar davant d'una roca ajaguda vora el camí i li va venir al cap la paraula "Delfina"...; per què, es va preguntar. Va aixecar els ulls i va poder veure exactament el lloc on el seu avi s'ajupia damunt les cebes; allí, però, ara hi llaurava un tractor. S'hi va atansar, el va fer aturar i li va dir al conductor qui era i si havia sentit a parlar d'ell o del seu avi. Estava acostumat que tothom el reconegués, per això es va sentir molt incòmode quan el pagès el va mirar amb una certa desconfiança i li va dir que era la primera vegada que el veia.

Tota la vida l'havia menat una ànsia malaltissa de saber l'origen de les coses. L'havia mogut sempre el descobrir la història amagada de grans emperadors, de pobles remots, de països sencers, de civilitzacions desaparegudes. Malgrat tot, ara tenia la sensació que no sabia res, que allò que era essencial (que no era altra cosa que la seva pròpia història) era un enigma absolut per a ell. De cop va tenir la certesa que no havia buscat mai en el lloc adequat i per això cap dels seus estudis, ni un dels seus descobriments l'havia omplert del tot, i per això, tot just acabada una investigació tenia la imperiosa necessitat de començar-ne una altra. Ara ho veia clar! De manera inconscient tota la vida havia volgut arribar precisament allà on ara estava. Volia saber tot el que feia referència als seus avantpassats, a cada casa, a cada pedra d'aquell poble, les llegendes, les tradicions..., la seva pròpia família. Canviaria tots els seus llorers: diners, fama, notorietat, per saber d'aquell remot i insignificant indret. Davant la tomba del seu avi es va lamentar de no tenir una nova oportunitat, de no poder començar de nou, perquè el que realment hauria volgut fer era estar a prop d'aquella terra tots els dies de la seva vida. No s'imaginava una vida millor que la que hagués pogut tenir treballant aquelles terres amb les seves pròpies mans (o en tot cas amb un tractor no massa gran per tal de no trencar l'harmonia que s'intuïa fràgil) i de saber aquelles petites coses de la comunitat que ajuden a entendre-ho tot.

Va anar al cementiri i es va plantar davant del nínxol del seu avi i va prometre solemnement no sortir més d'aquell poble.

Era feliç, se sorprenia somrient sense motiu, però malgrat tot encara li faltava complir la promesa que li va fer al seu psicoanalista, quan aquest li va dir que no superaria la seva situació si no anava a aquell lloc misteriós i s'hi enfrontava. Ja no li feia por res, estava segur que superaria aquella prova, i per això es va encaminar cap a l'Ajuntament per preguntar on era el Pou del gel. ■

S'ofereix senyora

amb experiència, per cuidar gent gran o nens, i també per treballs domèstics.

Enriqueta. Tel. 973 39 25 60

PIS EN VENDA

90 m² de pis + 45 m² d'altell.
Reformat i cèntric

Raó: 973 39 23 90
973 39 00 96 (nits)

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos,1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Estem a la seva disposició en:
Mecànica
Electricitat
Pneumàtics
Taller autoritzat Koni

Taller autoritzat ***PEUGEOT***
per Agramunt i comarca

PEUGEOT

ELECTRICITAT
F.MARCH
Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- **Electricitat de vivenda i industrial**
- **Bombes de calor i aires condicionats**
- **Acumuladors de calor**

A. Juan Fort
Creacions

L'encert d'un regal amb estil!!

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors
Assessorament i projectes per la decoració de:
-Vestíbuls, Salons, Entrades...
RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:
-Comunions, Noces, Aniversaris.
OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:
olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

TOPOLINO

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torra" - Tel. 973 39 00 02
25310 **AGRAMUNT** - Lleida

Cinèfil

J. Pijuan

No feia gaire que el sol s'havia post i per això encara esperaria un poc més. Tenia por, però calia que algú ho intentés si volien tenir alguna mena esperança. Les possibilitats d'aconseguir-ho eren remotes, però s'havia d'intentar. S'apropava l'hora i mentre esperava contemplava els rostres espaordits dels qui l'envoltaven; més enllà alguns intentaven agafar el son, mes no podien. Silenci. Un silenci aclaparador embolcallava les restes del fort. Ells encara hi eren, els olorava, amagats en la penombra tot esperant l'inici de l'atac final.

Emparat en la foscor, el jove soldat s'esmunyí silenciós del fort i començà a córrer a més no poder. De cop i volta els indis perceberen la fugida i emprengueren tot seguit la seva persecució. El jove soldat s'adonava que la distància que els separava es reduïa cada vegada més i, veient que la cosa anava maldades, va pensar que l'única solució era arribar fins al riu. Així que no s'ho va pensar dues vegades i s'hi va encaminar tot seguit.

Agafat a un tronc es deixà endur corrent avall. Els indis el seguien pel marge del riu, però la distància entre ells començà a augmentar i al final desistiren de la persecució. Però el jove soldat no comptà amb els ràpids que hi havia en aquell tram del riu i va ser engolit per la força de l'aigua cap a les profunditats. Sortosament l'ànsia de sobreviure el va ajudar a treure forces del no-res i poder nedar cap a la superfície.

Quan va treure el cap fora de l'aigua va quedar colpit per la visió que tenia davant seu. El vaixell cremava pels quatre costats i s'estava enfonsant a poc a poc davant l'expectant mirada de la galera negra. Dalt del pont el corsari negre contemplava amb satisfacció el botí aconseguit mentre els seus homes treien de l'aigua els pocs supervivents del navili apressat. Fou encadenat amb la resta dels seus, però no estava disposat a romandre impassible així que a la més mínima oportunitat fugiria o perdria la vida en l'intent.

La galera va arribar a bon port sense més contratemps. Tots els presoners van ser desembarcats i lliurats a un mercader d'esclaus que va satisfer una bona fortuna per ells. La caravana d'esclaus va emprendre la marxa terra endins. Durant el trajecte va ser atacada per altres bandits. Enmig de la confusió regnant, el jove soldat va veure la seva oportunitat d'escapar i no la va desaprofitar. Inicià una cursa desesperada cap a la frondositat del bosc adjacent. En la correguda va ensopegar contra una branca d'arbre a ran de terra i començà a rodolar per un fort pendent fins a estavellar-se contra un munt de rocs.

El fort cop al cap el va deixar mig estabornit per uns moments. Quan es va recuperar es trobava arraulit darrera d'uns matolls. Va sentir soroll. Aixecà el cap a poc a poc i dirigí la mirada en direcció d'on creia que provenia el soroll. Va veure un grup de persones –d'aspecte dubtós- fortament armades amagades darrere els arbres. Tot feia pensar en una emboscada. I així va ser perquè moments després aparegué un cavaller cavalcant tranquil·lament en aquella direcció. Havia de fer alguna cosa abans que no fos massa tard. Sortí de darrere dels matolls i es ficà a cridar. El cavaller el va sentir i va escometre contra aquells proscrits. Però per dissort seva els proscrits també el van veure i van decidir de fer-li la feina. En veure'ls avançar cap a ell espasa en mà, va donar mitja volta i sortí esperitat d'allà. De sobte va notar un fort cop a l'esquena i un gran dolor que s'expandia per tot el cos. Va caure estès a terra. La visió s'esvaïa...

Es va sentir sacsejat. Va obrir els ulls per veure què passava i observà que hi havia una persona que l'estava cridant sense parar. En principi no va saber qui era, però instants després va veure que era l'acomodador que el despertava. La sala ja era buida. ■

SASTRERIA CONFECCIONS FIBAL

Com sempre, els ofereix l'última novetat amb la màxima qualitat.

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

Ma. Angels

PERRUQUERIA UNISEX

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11 AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
ARQUITECTES

PELS
PÈLS

Telf. 973 39 24 71
Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA
imma guerrero

SERVEI
DE TAXI

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. AGRAMUNT - L'Urgell

La memòria

TERESA

El Dr. Eduard Estivill, especialitzat principalment en els trastorns de la son i deficiències senils, sosté la tesi que la memòria, contràriament al que se suposa, no es perd al llarg dels anys, sinó que es torna selectiva.

Ell diu que així com a la infància i joventut som com una esponja que va acumulant coneixements i saviesa descobrint un món que ens interessa i apassiona, després, per inèrcia, per desinterès o per desatenció, o perquè amb els anys canvia l'ordre de prioritats i se centra més en allò personal i immediat, deixem que tot el que no sigui fonamental per nosaltres ens llisqui pel nostre enteniment i memòria.

Sense voler contradir aquestes conclusions fins a cert punt correctes, jo tinc la meva particular opinió sobre aquest tema per experiència pròpia i aliena i em pregunto: per què, si no ens falla la memòria, ens passem el temps intentant trobar les ulleres, les claus o qualsevol objecte d'ús quotidià? Per què, si no ens falla la memòria, ens esforcem inútilment en recordar un nom determinat o una cara que ens resulta familiar? Per què, si no ens falla la memòria, les dates i les xifres es confonen i s'emboliquen?

Crec, sincerament, que el Dr. Estivill, davant l'audiència tota de la «tercera edat», es va plantejar la necessitat d'animar la concurrència amb una injecció d'optimisme.

I així tots contents i enganyats! ■

«La Bepeta». L'inestable, l'inquiet Albert

A l'amic Lluís Pons i Serra, l'imprescindible agramuntí.

Bepeta, amb tot i les seves mancances evidents, com la majoria dels autodidactes, el que diu l'Albert en la carta que heu rebut sembla atípic, absurd i molt sorprenent a primera vista. A mi em sembla que la decisió que ha pres l'Albert, de dimitir, després de tants anys d'estar en la Fundació del teu poble, és molt estranya, incomprensible diria. Em dius, Bepeta, que aquesta és també l'opinió de tots els altres membres, com la teva i la meva, i encara que jo no sigui de la Fundació, però sí que ell és molt amic meu.

– Mira, Josep, tu el coneixes tant o més bé que jo. Ha estat fidel sempre als seus principis, i no és el seu comportament, ni la seva ideologia, profundament cristiana, l'habitual avui. I menys entre gent il·lustrada, intel·lectual que formin part d'una Fundació d'art actual. Tots sabem que per a ell, art, cristianisme i socialisme són com una mateixa cosa. La seva és una entrega total, vocacional, plena; una manera de viure, i no només per passar-s'ho bé, divertit –que també–, sinó sobretot per a gaudir i enriquir-se.

Algunes vegades ell s'havia queixat que els altres no us ho preníeu amb l'interès que caldria, i afegia que tal vegada ell anava equivocat. En la seva carta diu que «una mosca no fa estiu», que «val més caure en gràcia que ser graciós». En definitiva, que la majoria guanya, i ell no vol ser la nota discordant. No vol ser un d'aquells a qui s'anomena persones conflictives. I manifesta, emperò, i és veritat, no podem negar-li, que molt abans de crear-se la Fundació, havia lluitat molt perquè es realitzés. I que calia que fos popular; aspirant que l'art actual, en les seves diverses modalitats, pogués ser gaudit, encara que no practicat, per tothom que ho volgués.

– Josep, potser sí que en una vida, la de l'Albert, no n'hi haurà prou per veure-ho. Aquesta raó ja la hi hem discutit moltes vegades, i deia que no, que ací el que falla és el mètode, però que després de parlar-ne molt, acabava admetent que, tot el que ell diu i creu, potser sols són grans utopies.

– A l'Albert, Bepeta, li hem d'admetre la seva decisió. Jo crec que ha lluitat, lluita i lluitarà per l'art actual, per entendre'l i gaudir-lo tothom. I no podrà deixar de fer-ho mentre visqui; és com una obsessió en ell. La seva crítica a vosaltres és la crítica que hi ha dins d'una família, on allí sí que es diu la veritat, malgrat pesi a alguns membres. I mai en aquests casos deixa de ser positiu el dir-la.

– Sí, Josep, crec que l'Albert no ens deixa, no ens abandona. Però necessita separar-se de nosaltres, ha de lluitar a la seva manera. I estima, diu, la Fundació, potser més que a ell mateix. I considera que és el millor que ha de fer per ella ara, donant-se de baixa i quedant al marge, més que a fora.

I l'Albert ens estima i admira, i ha fet i farà més que mai, si cap, el que fins ara ha fet. I pel futur està segur que la Fundació tirarà endavant, més bé i millor que mai, estem-ne tots segurs que serà així. ■

Consell Comarcal de l'Urgell

Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor (OCIC)

Recomanacions sobre l'arbitratge de consum

La Junta Arbitral de Consum de Catalunya és l'organisme de la Generalitat de Catalunya dependent del Departament d'Indústria, Comerç i Turisme que posa a disposició dels ciutadans dos procediments de solució de reclamacions en matèria de consum: Mediació i Arbitratge.

Procediment

La Junta Arbitral de Consum de Catalunya, quan rep una reclamació d'un consumidor, remet l'escrit amb tota la documentació a l'empresa reclamada, la qual pot plantejar una solució a través de la mediació o bé acceptar l'arbitratge, si és que no hi està adherida prèviament, fent les al·legacions oportunes. Al mateix temps, pot reclamar al consumidor quan aquest li deu quantitats pel servei o producte contractat.

En cas que l'empresa no accepti l'arbitratge, la sol·licitud s'arxiva i el camí que li resta al consumidor és presentar la reclamació per la via judicial.

Si l'empresa accepta l'arbitratge o ja hi està adherida, es designa la composició dels membres del tribunal que coneixerà el cas, es comunica a les parts i es convoquen per celebrar una audiència o vista. A partir dels fets i de les proves aportades per ambdues parts, el Col·legi Arbitral dictarà una resolució, o laude, que produeix els mateixos efectes que una sentència judicial.

Adhesions de les empreses

El procediment d'adhesió a l'arbitratge de consum és molt senzill, només cal que l'empresa interessada ompli un document, el compromís d'adhesió, que li facilita la Junta Arbitral de Consum. Un cop fet aquest tràmit se li lliura un distintiu oficial que l'acredita com a empresa adherida, fet que es dóna a conèixer mitjançant la publicació al Diari Oficial de la Generalitat. Aquesta adhesió és una garantia pel client en front a altres empreses que no han optat per aquest sistema de solució de reclamacions.

Mediació

Es tracta d'un sistema gratuït a través del qual, prèvia petició expressa de les parts i mitjançant la intervenció d'experts en tècniques de negociació, es pot resoldre la controvèrsia sorgida entre una empresa i el seu client.

El mediador fa veure a les parts els avantatges i els inconvenients de cada postura, i la necessitat de cedir en algun aspecte per tal d'arribar a una solució que s'ajusti als seus interessos. Si les parts no s'arriben a posar d'acord mitjançant aquest procediment, poden utilitzar l'arbitratge de consum.

Arbitratge

És un sistema extrajudicial i voluntari que permet resoldre, amb caràcter vinculant i de manera ràpida i gratuïta, les diferències sorgides entre les empreses i els seus clients.

És ràpid perquè l'expedient es tramita a curt termini. És gratuït perquè cap de les parts no ha d'abonar cap despesa de procediment, excepte quan cal fer un peritatge. És senzill perquè les parts poden defensar-se elles mateixes. És voluntari perquè aquesta via només prospera si les dues parts (empresa i consumidor) hi estan d'acord i l'accepten expressament.

Cada cas el resol un tribunal (Col·legi Arbitral) integrat per tres àrbitres que garanteixen una solució imparcial i objectiva. El president del tribunal és designat entre el personal al servei de les administracions públiques i ha de ser llicenciat en dret.

La resolució que dicta el tribunal s'anomena laude i és vinculant per a ambdues parts, és a dir, és de compliment obligatori, de manera que en cas d'incompliment es pot demanar la seva execució davant del jutjat.

On ha de presentar el consumidor la seva sol·licitud de mediació/arbitratge?

Pot presentar la seva reclamació a:

- Oficines comarcals d'informació al consumidor (OCIC)

Per a més informació adreceu-vos a:

Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor
Consell Comarcal de l'Urgell
C. Agoders, 16 - Tel. 973 50 07 07
25300 TÀRREGA

Consell Comarcal de l'Urgell
Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor (OCIC)

Recomanacions per llogar un habitatge

El contracte d'arrendament d'habitatges

Legalment té validesa el contracte d'arrendament pactat oralment, però és molt recomanable fer-lo sempre per escrit, per deixar constància de quin és l'habitatge llogat i quines són les condicions acordades.

Duració

Els contractes de duració inferior a cinc anys es prorroguen per terminis d'un any obligatòriament per part de l'arrendador i a voluntat per part del llogater. Al cap de cinc anys, si un mes abans de l'extinció del contracte cap de les parts manifesta la seva intenció de no renovar-lo, es prorroga automàticament per períodes d'un any fins a un màxim de tres anys més (vuit anys en total).

Actualització de la renda

La renda inicial s'acorda lliurement. Les despeses (IBI, comunitat de propietaris...) només podran repercutir al llogater si així s'ha pactat en formalitzar el contracte. Durant els cinc primers anys de contracte aquest es pot revisar anualment, però no es pot augmentar en un percentatge superior a l'increment que hagi tingut l'IPC durant els dotze mesos anteriors.

Cèdula d'habitabilitat

L'arrendador ha de lliurar al llogater, en el moment de la firma del contracte, la cèdula d'habitabilitat, que és el document que garanteix el compliment dels nivells mínims exigits perquè l'habitatge pugui ser utilitzat com a tal. La cèdula és necessària per poder donar d'alta el subministrament d'aigua, de gas i d'electricitat.

Conservació de l'habitatge

El propietari està obligat a fer les reparacions que convinguin per conservar l'habitatge en condicions d'habitabilitat i no té dret a augmentar-ne la renda. Les petites reparacions pròpies de l'ús diari van a càrrec del llogater.

Si el contracte d'arrendament el realitza un professional de les transaccions immobiliàries (administrador de finques, API), cal que estigui adherit al Sistema Arbitral de Consum, ja que en cas de conflicte es podrà resoldre de manera ràpida i gratuïta.

En quines característiques cal fixar-se quan s'escull un pis

- La ubicació de l'habitatge, la facilitat de comunicacions, els mitjans de transport, els serveis de què disposa el barri (guarderies, escoles, mercat, botigues, parcs, etc.), facilitat d'aparcament, etc.
- Les condicions ambientals, especialment el nivell de soroll tant diürn com nocturn, la il·luminació, la ventilació de les habitacions, etc.
- L'adequació de les mides i la distribució de l'habitatge a les necessitats dels usuaris.
- L'estat de les instal·lacions d'aigua, gas i electricitat.
- L'aparcament, si n'hi ha, cal que sigui adequat a la mida del vehicle.

Despeses

En el moment de la firma del contracte d'arrendament caldrà comptar amb:

- La primera mensualitat, ja que el lloguer s'ha de pagar sempre per endavant durant els set primers dies del mes.
- La fiança legal en el cas dels pisos arrendats sense mobles és d'una mensualitat. La legislació actual permet que el propietari pugui demanar, a més, un aval o altre tipus de garantia que asseguri el pagament del lloguer.
- Honoraris de l'API o de l'administrador de finques, si hi ha intervingut, que acostumen a ser d'una mensualitat o del 10% del lloguer anual.

Abans d'entrar a viure en un pis s'haurà d'abonar:

L'alta dels subministraments de serveis: aigua, gas i electricitat.

És recomanable subscriure una pòlissa d'assegurances de la llar a fi d'evitar despeses inesperades en cas de danys fortuïts (incendi, fuites d'aigua, trencament de vidres...) i també evitar despeses, de vegades importants, per responsabilitat civil en cas que els danys afectin els veïns.

Per a més informació adreceu-vos a:

Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor
Consell Comarcal de l'Urgell
C. Agoders, 16 - Tel. 973 50 07 07
25300 TÀRREGA

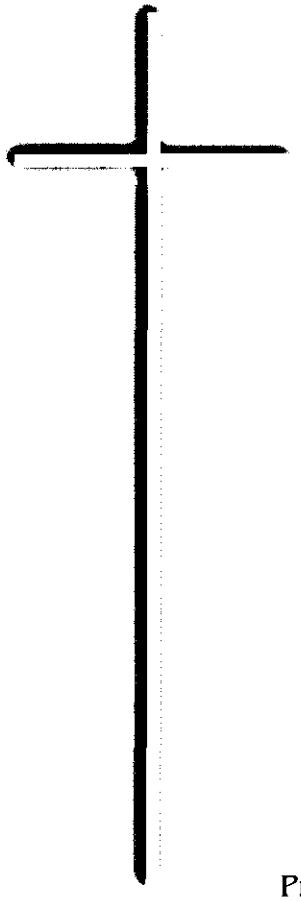

A LA MEVA CASETA

Caseta petita, caseta bonica,
no ploris ni et queixis
perquè t'he deixat.

No és que no t'estimi
ni mai t'oblidi.
Saps quina és la causa?
que m'he fet d'edat.

Però no t'espantis,
caseta bonica
ja he trobat refugi,
ja m'estan cuidant.

I a Déu de la glòria
li dono les gràcies
per la llarga vida
que aquí m'ha donat.

I una fe molt ferma
i santa esperança
que un cel m'espera
per a una eternitat.

Neus Ros i Pijuan

Pregueu a Déu per l'ànima de

NEUS ROS i PIJUAN

que morí cristianament el dia 9 d'octubre del 2000, a l'edat de 96 anys, havent rebut els Sants Sagraments.

A.C.S.

La seva apenada família, en participar-vos tan sentida pèrdua us demana la vulgueu tenir present en les vostres pregàries i en el vostre record.

DESCANSI EN PAU
PARE NOSTRE...

AGRAMUNT, octubre de 2000

Club Billar Agramunt

P. Mora

Gairebé amb l'inici de la nova temporada esportiva de campionats de diverses modalitats de billar, el passat diumenge dia 1 d'octubre, es va celebrar l'assemblea general ordinària del club, en la qual la junta va donar una àmplia informació a tots els socis assistents sobre el devenir del club en els aspectes econòmic, esportiu i social.

En el decurs de la reunió es van aprovar els comptes de la temporada 1999/2000, el pressupost per a la temporada actual 2000/01, i també el pla de competicions esportives per aquest període esmentat, així com altres i diferents temes, tots d'interès general.

Actualment s'està disputant el campionat social de modalitat lliure, que com ja sabem, va començar el dia 12 de setembre. Els quaranta-nou jugadors que hi prenen part, veiem que s'esforcen per afinar i obtenir la màxima puntuació en aquesta fase, que comportarà interessants i imprevistes classificacions, que seran causa d'un atractiu seguiment fins els resultats finals. ■

Club Handbol Agramunt

Un any més encetem una nova temporada, la 2000/2001, en la que esperem gaudir d'unes estones d'esport competitiu i emocionant, esperant obtenir els millors resultats possibles de tots els equips que estan en competició.

Els dos objectius principals són mantenir la categoria assolida la temporada anterior per l'equip sènior femení a 1a Catalana, i l'ascens a 2a Catalana de l'equip sènior masculí. També en tenim d'altres que anirem explicant en les properes cròniques.

Durant el mes de setembre s'han disputat partits amistosos per començar a escalfar motors i així preparar la temporada que comença el mes d'octubre.

Els equips que participaran aquesta temporada són els següents:

HANDBOL

- Cadet femení 2a Catalana.
- Cadet masculí 2a Catalana.
- Juvenil femení Lliga Catalana Preferent.
- Júnior masculí Lliga Catalana Preferent.
- Sènior femení 1a Catalana.
- Sènior femení 2a Catalana.
- Sènior masculí 3a Catalana.

FUTBOL SALA

- Sènior masculí 2a Provincial.

JÚNIOR MASCULÍ HANDBOL

Porters: Jordi Batlle i Josep M. Farran.

Jugadors: Àlex Sorribes, Toni Pintó, Xavier Guixé, Agustí Ollero, Jesús Villanueva, Josep M. Cases, Carles Areny, Màrius Vicens, Albert Garcia, Ramon Figuera, Ramon Vicens, Eduard Balagueró, Albert Carbó i Jordi Lluch.

Entrenador: Xavi Balagueró.

Delegat: Xavi Querol.

30-9-2000 Agramunt 18 - Sant Martí 30

Molta sort per a tots i que la pràctica de l'esport es desenvolupi amb el màxim respecte entre els jugadors i les instal·lacions que els donen acollida. ■

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04
AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I TOTS ELS COMPLEMENTS NECESSARIS PER A LA CUINA: AIXETES, MARBRES, ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

TENDALS
SANGRÀ

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Vicens

Torronaires des de 1775...
La tradició d'Agramunt ®

TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CARAMELS • CONFITS

Ctra. de Tàrrega, s/n. Telèfon 973 39 06 07

KIPPS

AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

Banquets de Noces

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

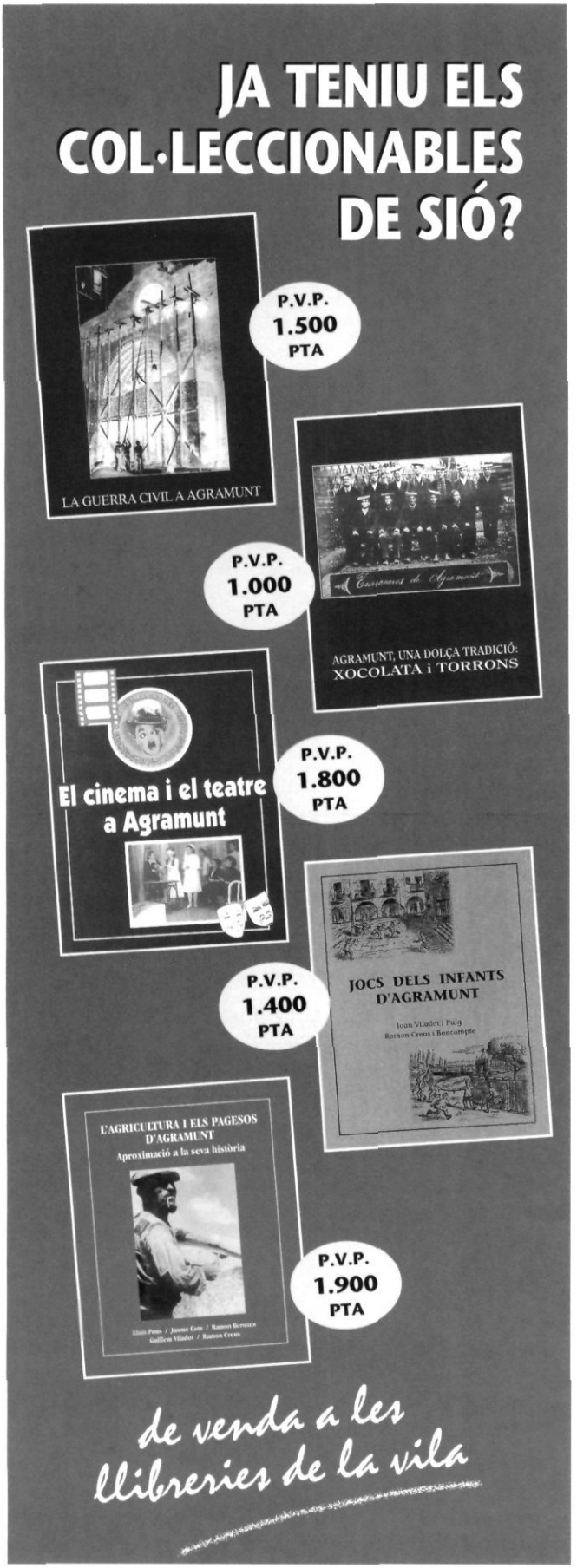

Torna el bon bàsquet a Agramunt

Gràcies a la il·lusió d'un grup de pares i, especialment, d'una colla de nens i nenes, el bàsquet agramuntí comença aquesta temporada amb unes noves fites i reptes molt més importants i optimistes que altres anys.

Aquesta temporada, s'han creat dos equips infantils (nens/es de 12-13 anys) i a més els Sèniors s'han reforçat amb nous jugadors, i l'únic objectiu aquest any és l'ascens de categoria.

De totes maneres, els objectius que tenim al Bàsquet Agramunt Club són a llarg termini. Crec que s'està fent un bon treball amb la pedrera i aquesta serà la clau de l'èxit d'aquí uns anys.

Els jugadors/es infantils estan molt il·lusionats amb tot aquest projecte, en el qual ells són els màxims protagonistes. Darrere seu hi ha un grup de gent que els estem donant el màxim suport en tot moment per formar-los com a bons jugadors de bàsquet, però, sobretot, el que pretenem és formar-los com a persones. Des del B.A.C. voldríem agrair a tots els pares el suport que estem rebent en tot moment. Realment, és impressionant que anem a jugar partits fora d'Agramunt i als camps contraris hi hagi molta més gent d'Agramunt (els pares dels jugadors) que no pas gent de l'equip de casa. Gràcies!!

Aquesta primera temporada s'espera que sigui una mica dura pel que fa als resultats. És molt lògic que un equip de nova formació com aquest no assoleixi molts resultats positius durant la primera temporada. A més, els infantils que tenim són de primer any i la majoria d'equips a la lliga són de segon any, per tant, un any més grans que nosaltres. De totes maneres, l'important és saber que ells juguen amb moltes ganes de millorar, i això és el que compta.

Pel que fa a l'equip Sènior masculí, els objectius són clarament l'ascens a la categoria de Preferent Catalana. Aquest any es respira un ambient molt competitiu dins la plantilla, i això acostuma a ser equivalent a bons resultats. La lliga provincial d'aquest any a Lleida és bastant forta, i no ens serà gens fàcil aconseguir aquest objectiu tan preuat per tots. Des d'aquí volem demanar també el suport dels aficionats els dissabtes a les 19:30 (sèniors) i els diumenges al matí a partir de les 10:30 (infantils), perquè vinguin a gaudir del bon bàsquet, que estic convençut aquest any els podrem oferir, no en tinc cap dubte.

Per últim, el nostre més sincer agraïment a totes les entitats agramuntines que ens han ofert la seva ajuda per tirar endavant aquest projecte. ■

En record de

Joaquim Felip i Brufau

METGE

que morí el dia 4 d'octubre de 1980.

Els qui l'hem estimat no l'oblidem mai.

Octubre, 2000

(Coordina Rosa Maria Sera)

LABERINT

Quin camí agafarà el nostre amic per arribar fins al seu bocata?

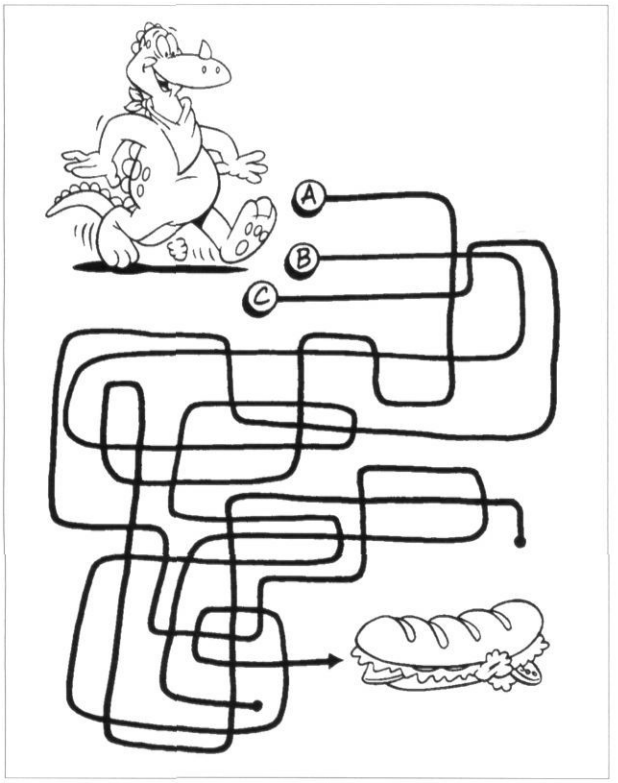

VISUAL

Dins del rectangle hi ha un ninot igual al del cercle. El busqueu?

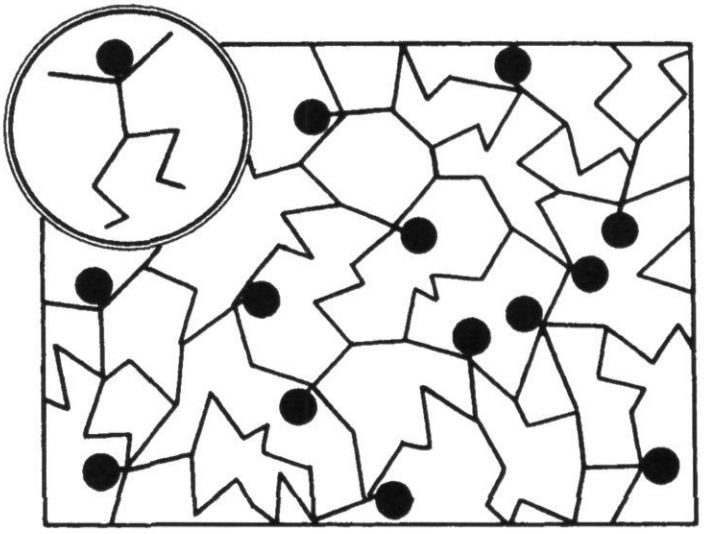

Solució al LABERINT:

El B.

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

Si	tor	ta	ti
gra	nya,	l'en	es
ve	ri	nés	mig
	món	ja	a.

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

Si l'enveja es tornés tinya, mig món gratatria.

L'ACUDIT D'EN CREUS

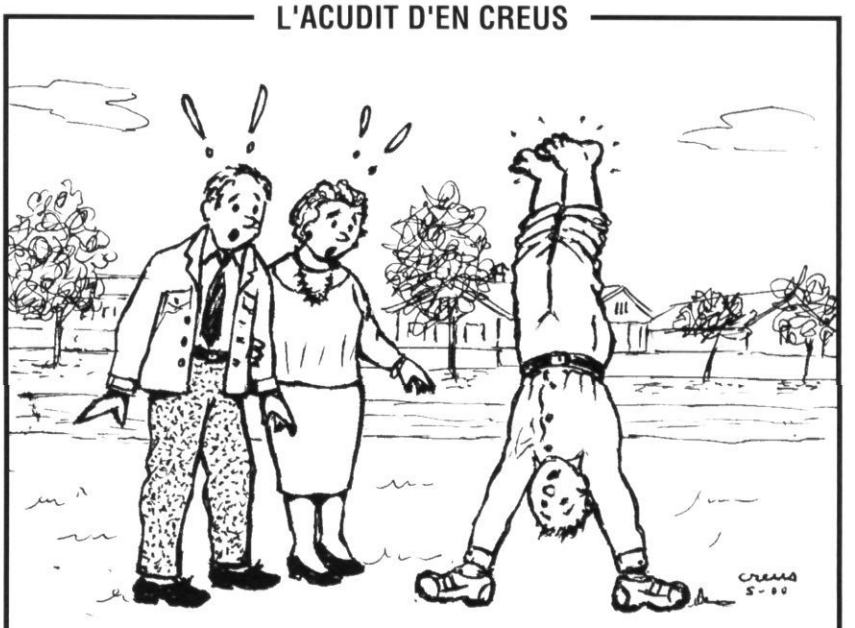

– Que t'has tornat boig?
– No! És que se m'inflen els peus, i m'han recomanat que els posi més alts que el cap.

Els teus ulls parlaven,
els teus llavis sempre reien.
Ara, això, ho trobem a faltar,
però et portem amb nosaltres
i no t'oblidem mai.

Sisè aniversari

Francesc Sementé i Queralt

que morí víctima d'accident, el dia 10 d'octubre de 1994, a l'edat de 21 anys.

A. C. S.

Sempre estaràs al cor dels qui t'estimen.

Agramunt, octubre de 2000

J. Bertran

La IMATGE d'aquest mes és la de la travessia de Sant Joan durant la dècada dels cinquanta. A l'esquerra de la foto podem veure les runes dels edificis enderrocats pels bombardejos de la Guerra Civil. Pocs anys més tard, s'hi va construir l'edifici actual conegut com el «del Porrons», renom del seu propietari. A la dreta s'aprecien dues màquines, una agabelladora i una de segar alfals, davant de cal ferrer el Mussoles.

La calaisera.

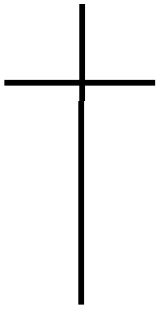

Desè Aniversari de

Fernando Ros i Lluelles

La seva mare Rosa
i els qui no l'obliden,
us demanen
un record en l'oració.

Agramunt, 15 d'octubre de 2000

Comissió de Govern, 6-9-2000

CERTIFICACIÓ

S'aprovà la Certificació número 2, de les obres de construcció del Pavelló Municipal, fase 1, lliurada per l'Arquitecte Municipal, el Sr. Antoni Traguany i Royo, i executades per l'empresa Sorigué, SA, per un import de 18.670.349 PTA.

ACTIVITAT MEDIAMBIENTAL

S'acordà informar favorablement l'escrit d'al·legacions presentat pel Sr. Josep Maria Porta i Castellà, en relació a l'informe desfavorable de l'OGAU, sobre la petició de llicència ambiental per una activitat dedicada a granja d'engreix de bestiar porcí.

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir al Sr. Ramon Melgosa i Pons, com a titular del vehicle:

Marca:	Matrícula:	Data matriculació:
Simca	L-2350-B	13-6-1973

S'acordà concedir al Sr. Lluís Melgosa i Ampurdanés, com a titular del vehicle:

Marca:	Matrícula:	Data matriculació:
Ducati	L-19103	5-8-1960

S'acordà concedir a la Sra. Antònia Puig i Guasch, com a titular del vehicle:

Marca:	Matrícula:	Data matriculació:
Seat 600-D	L-36.127	2-2-1965

Les bonificacions sol·licitades sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat.

SOL·LICITUD SUBVENCIÓ PER LA SALA TEATRE DEL CASAL AGRAMUNTÍ

S'acordà concórrer a la convocatòria del Departament de Cultura, per a la concessió de subvencions per a inversions en l'àmbit dels serveis culturals per a l'any 2000 i concretament per a l'actuació denominada "ARRANJAMENT DE LA SALA TEATRE DEL CASAL AGRAMUNTÍ", sol·licitant un ajut econòmic de 10.000.000 PTA.

S'aprovaren els projectes d'enderroc de l'edifici annex a la sala teatre del Casal Agramuntí, i l'ampliació de la sala teatre del Casal Agramuntí, fase 1, redactats pels Serveis Tècnics Municipals, amb un pressupost d'execució per contracta (PEC) d'1.118.980 PTA i de 19.464.584 PTA, respectivament.

ELECTRIFICACIÓ RURAL

S'acordà concórrer a la convocatòria per a la inclusió de l'obra de subministrament elèctric a l'equipament públic destinat a serveis del Cementiri Municipal d'Agramunt, en el Pla d'electrificació Rural de Catalunya per a l'any de 2000.

AL·LEGACIÓ PUOSC, anys 2000-2003

S'acordà formular al·legació a la proposta d'atribució inicial del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, quadrienni 2000-2003, i sol·licitar una ampliació i per tant la inclusió de l'obra denominada "Reforma i ampliació enllumenat públic travessia Est-Oest d'Agramunt.", amb una subvenció equivalent al 50% del cost total d'execució per contracta.

– Reforma i ampliació enllumenat públic travessia Est-Oest d'Agramunt.

Exercici d'inclusió: 2001
Total execució contracta: 42.307.216

ADJUDICACIÓ CONTRACTE SUBMINISTRAMENTS FIRA DEL TORRÓ

S'acordà declarar vàlida la licitació, mitjançant procediment negociat, per a la contractació següent: «Subministrament, en règim de lloguer i manteniment, dels elements que han de conformar els estands de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, edició número 12, dies 14 i 15 d'octubre de 2000», s'adjudicà el contracte a l'empresa IPIC, SL.

AJUNTAMENT

Substitució parquet pavelló poliesportiu.

ENSENYAMENT

S'acordà acceptar la subvenció concedida pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, que ascendeix a la quantitat de 3.002.736 PTA, per l'escola d'educació infantil de primer cicle "Nins".

INSTAL·LACIONS DE RADIOCOMUNICACIÓ

S'acordà informar favorablement la proposta de Decret d'ordenació ambiental de les instal·lacions de radiocomunicacions que ha elaborat la Direcció General de Planificació Ambiental, del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, juntament i amb la col·laboració del Consorci LOCALRET.

Tanmateix, se sol·licità a Retevisión Móvil, SA, Airtel Móvil, SA i Telefónica Servicios Móviles, SA, un certificat emès per un tècnic competent on s'acrediti si es compleixen les distàncies establertes en el projecte de Decret ▶

d'ordenació ambiental de les instal·lacions de radiocomunicacions. I així iniciar un estudi sobre les possibles ubicacions per tal de tenir-ho en compte en el procés de revisió de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbà.

I revisar els contractes que aquest Ajuntament té formalitzats amb les tres empreses esmentades de telefonia mòbil per tal de determinar la seva adequació a la normativa vigent.

DEVOLUCIÓ FIANÇA

S'acordà que es retorni a l'empresa LEDECO, SA, la garantia definitiva de les obres de rehabilitació del Col·legi Públic Macià Companys (CEIP), que ascendeix a la quantitat de 3.400.000 PTA.

Ajuntament Ple, 8-9-2000

Les Regidores i els Regidors de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt proposen, en nom propi i en representació del poble Agramuntí, que la Corporació Municipal, reunida en sessió plenària i amb caràcter extraordinari, faci públic testimoniatge a la figura de l'Il·ltre. convilatà, en Lluís Pons i Serra per la seva dedicació desinteressada, constant i fidel envers la nostra vila, i que sigui instituït i proclamat FILL IL·LUSTRE DE LA VILA D'AGRAMUNT.

Ajuntament Ple, 28-9-2000

DECLARACIÓ D'URGÈNCIA

S'acordà declarar d'urgència la suspensió de l'atorgament de llicències d'antenes de telefonia mòbil.

TEXT REFÓS DEL PLA PARCIAL NÚM. 3 (P.P.3) CARRETERA DE BALAGUER

S'acordà aprovar provisionalment el text refós del Pla Parcial núm. 3 Carretera de Balaguer, redactat per l'Arquitecte, la Sra. Montserrat Farré i Serés, conforme a les prescripcions indicades per la Comissió d'Urbanisme de Lleida.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES DE REFORMA PLANTA BAIXA EDIFICI PASSEIG, PER ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

S'acordà declarar vàlida la licitació del concurs públic mitjançant el procediment obert de les obres de Reforma planta baixa edifici del Passeig, per Escola Municipal de Música.

Tanmateix d'adjudicar les obres de Reforma planta baixa edifici del Passeig, per Escola Municipal de Música, a l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, en la quantitat de 14.000.000 PTA.

S'acordà:

Primer.- Suspendre l'atorgament de llicències d'edificació i instal·lació d'antenes de telefonia mòbil, així com l'atorgament de llicències referides a usos de radiocomunicació en tot el terme municipal d'Agramunt.

Segon.- Aquesta suspensió tindrà efectes fins que hagi entrat en vigor el Decret de la Generalitat que reguli l'ordenació ambiental de les instal·lacions de radiocomunicació i, en desenvolupament, s'hagi tramitat i aprovat la corresponent ordenança municipal. Amb independència del termini anterior, aquesta suspensió no podrà durar més d'un any a comptar des de la publicació de l'acord.

Tercer.- Publicar l'acord al BOP, al DOGC i en un dels diaris de més divulgació a Catalunya.

Quart.- Facultar l'Alcalde, Sr. Josep Huguet i Herbera, tan àmpliament com sigui menester pel desenvolupament del present acord.

MOCIONS

a) Moció sobre el Reial Decret-Llei 4/2000, de 23 de juny, de mesures urgents de liberalització en el sector immobiliari i Transports.

Va ser aprovada i que en la seva part dispositiva és:

Primer.- Constatar la més enèrgica i radical disconformitat d'aquesta Corporació envers l'article primer del RDLlei 4/2000, de 23 de juny, atesa la seva inconstitucionalitat manifesta, en envair els àmbits competencials de la Generalitat de Catalunya i dels Ajuntaments en matèria d'urbanisme.

Segon.- Instar als Diputats i Senadors de les Corts Generals per tal que, durant la tramitació parlamentària del Projecte de Llei, es recondueixi a la via de la legalitat constitucional l'actual contingut de l'article primer del RDLlei 4/2000.

Tercer.- Demanar al Govern que adopti les mesures adients per tal de preservar les competències de la Generalitat de Catalunya i les dels Ajuntaments, en matèria urbanística i, fins i tot, que defensi aquestes competències en temps i forma davant del Tribunal Constitucional en cas que la negociació en curs no produís els fruits desitjats.

Quart.- Notificar el present acord a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) i a la Federació de Municipis de Catalunya, als efectes escaients.

b) Moció sobre les matrícules dels vehicles.

Va ser aprovada i en la seva part dispositiva és:

Primer.- Manifestar el rebuig al sistema de plaques de matrícules imposat per l'Ordre Ministerial de 15 de setembre de 2000, per la qual es modifica el Reglament General de Vehicles, en la mesura que exclou els distintius o símbols de les Comunitats Autònomes, i concretament "CAT" en el cas de Catalunya, no respectant la plurinacionalitat de l'Estat espanyol reconeguda constitucionalment i suposant un greu atemptat a la identitat de Catalunya.

Segon.- Demanar al Govern de l'Estat espanyol que substitueixi el sistema de plaques de matrícula dels automòbils, aprovat per l'Ordre de 15 de setembre de 2000, per la qual es modifica el Reglament General de Vehicles, aprovat per Reial Decret 2822/1998, per un altre on es visualitzin els distintius o símbols de les Comunitats Autònomes, homologant-se al model ja utilitzat per altres estats de la Unió Europea.

Tercer.- Comunicar aquest acord al Ministeri de l'Interior de l'Estat espanyol, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i la Federació de Municipis de Catalunya.

Quart.- El distintiu "CAT" com a símbol de la Comunitat Autònoma de Catalunya es posarà en els vehicles Municipals.

c) Moció sobre els carburants.

Va ser aprovada i en la seva part dispositiva és:

Primer.- Instar el Govern de l'Estat a:

– Per mitjà d'un diàleg fluid amb els representants del sector agrari, s'estableixin les mesures per a minimitzar l'impacte de l'important increment del preu del gas-oil agrícola en les rendes agràries.

– Reduir al mínim els impostos que graven el gas-oil agrícola, tant l'impost especial sobre hidrocarburs com l'IVA.

– Reduir els mòduls de l'IRPF en els cultius afectats dels agricultors.

Segon.- Instar el Govern de l'Estat que:

– Apliqui les mesures pertinents per a la reducció dels impostos que graven el gas-oil en la resta de col·lectius professionals.

Tercer.- Notificar l'aprovació d'aquesta moció a l'Excm. Sr. Ministre d'Economia, a l'Excm. Sr. Ministre d'Hisenda, a l'Excm. Sr. Ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i a la Unió de Pagesos de Catalunya.

d) Moció sobre el seixantè aniversari de la mort del President Companys.

Va ser aprovada i en la seva part dispositiva és:

Primer.- Instar al Parlament de Catalunya, al Congrés de Diputats i al Govern de l'Estat Espanyol perquè, amb ocasió del 60è aniversari de l'afusellament del M.H. Sr. Lluís Companys i Jover, emprenguin les accions necessàries per assolir la reivindicació definitiva de la seva figura, per mitjans de la revisió de l'expedient sumaríssim contra ell instruït per un consell de guerra franquista.

Segon.- Donar suport a la creació de la Comissió Lluís Companys, creada per tal que durant dos anys es fomenti, s'estudiï la seva vida i obra i per donar suport a les iniciatives populars de difusió de la seva figura.

Tercer.- Notificar aquesta moció al Parlament de Catalunya, al Congrés de Diputats de Madrid, al govern de l'Estat Espanyol, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya.

e) Moció sobre les telecomunicacions.

Va ser aprovada i en la seva part dispositiva és

Primer.- Demanar que es faci un estudi tècnic a professionals independents i també a les mateixes companyies sobre els models, característiques tècniques, radiacions que emeten amb possibles molèsties als ciutadans, etc.

Segon.- Dictar una ordenança pròpia sobre la instal·lació d'aquests aparells i d'altres de similars.

Tercer.- Buscar, mentrestant, una col·locació alternativa, lluny del casc urbà, per a la tranquil·litat dels veïns.

LLICÈNCIES D'OBRES

JOSEP PAMPALONA I LLOVERA, per a la construcció d'un porxo. Raval de Puigverd.

FECSA - ENHER, SA, per obrir diverses cates per efectuar una reparació. Polígon Industrial.

ACOVERT, SL, per la construcció d'una nau industrial sense ús específic. C. del Tossal.

ANTONI ALCALÀ I LLOP, per tancar un porxo. Urbanització Verge dels Socors.

JORDI COMELLES I MAS, per unes obres de cobriment amb teulada de l'escala existent. Ctra. d'Artesa de Segre.

LLUÍS ESTEVE I BONCOMPTE, per repassar i pintar la façana. C. Sabateria de Baix.

JOSEP MARIA RECASENS I BONCOMPTE, per arranjar les rajoles. Pl. del Pou.

JOAN ROMEU I ROSELL, per un gual permanent. C. Estudis Vells.

SERGI CATALAN I LÓPEZ, per un gual permanent. C. Pau Casals.

ÀNGEL PELLICER I RIBERA, per un gual permanent. C. Pau Casals.

JOAN FA I FAURIA, per un gual permanent. Pl. Amball.

ROBERT BERNÉ I LLADÓS, per a l'instal·lació del gas propà. Trav. Sant Joan.

LLUÍS PONS I SERRA, per pintar la façana. Raval de Puigverd.

MONTSERRAT PUIG I SANTESMASES, per enrajolar el jardí. Camí de les Planes.

JOSEFINA ISANT I MARQUILLES, per arranjar les parets i el trespol de l'entrada. C. Vilavella.

PERE ROVIRA I JOVELL, per obrir una rasa per reparar una fuita. C. Convent.

MONTSE CARDONA I NAVARRO, per a la connexió d'aigua potable. C. Call.

JAUME RIBALTA I SOLÉ, per a la connexió d'aigua potable. C. Pau Casals.

ÀNGEL MATEU I SERRA, per arrebossar la façana. C. Sant Joan. (Mafet).

JAUME BARRERA I SOLÉ, per canviar la porta de l'entrada i arranjar el paviment. Pl. Mercadal.

RELIGIOSES MISSIONERES IMMACULADA CONCEPCIÓ, per arranjar la cambra de la calefacció i treure la caldera de carbó. Av. Àngel Guimerà.

ISABEL PARELLADA I VILELLA, per a la connexió d'aigua per obres. C. Sant Joan.

ÀNGEL ROCA I SERRA, per arranjar la teulada. Pl. de l'Onze de Setembre.

MARIA ANTÒNIA FARRENY I CUCURULL, per canviar les rajoles existents del terra, enrajolar les parets i canviar el mobiliari de la cuina. Pl. de la Dula.

MARIA ANTÒNIA FARRENY I CUCURULL, per arranjar la façana. Pl. de la Dula.

ONA GESTIÓ, SL, per a la col·locació d'un rètol adossat. Pl. del Pou.

PERE PALOMINO I OROPESA, per un gual permanent. Pl. Amball.

ANDREU SOLÉ I SOBREVALS, per pavimentar i tancar el pati de la part posterior. Av. de la Ribera del Sió.

DOLORS PERARNAU I CASTELLVÍ, per enrajolar la planta sota coberta, les escales i repassar la teulada. Av. Esports.

ANTONI SOLANES I MARTÍ, per canviar tres bigues del trespol de la granja. Les Quadres.

JOAN RAMON SOLÉ I SALUD, per alçar dues parets i fer-ne dues de noves. Les Forques.

AGROQUÍMICS TOT CAMP, SL, per col·locar un rètol adossat. Av. Marià Jolonch.

ALEXANDRE SILVESTRE I ROSELL, per enrajolar un local i obrir una porta al jardí. C. Ametller.

ALEXANDRE SILVESTRE I ROSELL, per arranjar la vorera. C. Ametller.

SANTI PENELLA I FITÓ, per canviar el trespol, rebaixar el forjat de terra, canviar les portes i fer una cambra de bany. C. de l'Aspi.

FRANCESC MATA I DUEÑAS, per col·locar gres i canviar les rajoles de les parets de la cambra de bany i de la cuina. C. Ntra. Sra. dels Socors.

NÍNXOL CEMENTIRI

S'acordà concedir previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

MARIA CARME GARRIGA i PONS. Nínxol núm. 52, galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

S'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris dels nínxols núm. 17 de la Galeria de Santa Cecília i núm. 47 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, per successió hereditària, de la Sra. Francesca Balcells i Cases, anterior titular, a la Sra. Rosa Marsà i Balcells.

S'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris dels nínxols núm. 77 i 78 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, per successió hereditària, del Sr. Antoni Mora i Capdevila, anterior titular, a la Sra. Ramona Gomà i Roig.

NOVEMBRE: Mes de 30 dies, onzè del nostre calendari. Som en plena tardor, els dies s'escurcen i comença a refrescar el temps.
El dia 1 el sol surt a les 6h 22m, i es pon a les 16h 47m
El dia 30 el sol surt a les 6h 56m, i es pon a les 16h 23m
El dia 22 el sol entra a la constel·lació de SAGITARI.

Les fases de la lluna:

Quart creixent	el dia 7	a les 7h 27m
Lluna plena	el dia 11	a les 21h 15m
Quart minvant	el dia 18	a les 15h 24m
Lluna nova	el dia 25	a les 23h 11m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

A finals del mes de novembre començava la feina de la collita de les olives que, segons com anava l'any, s'allargava bona part de l'hivern. La primera feina de la collita de les olives és fer-les caure de l'arbre, la qual cosa es pot fer directament amb les mans agafant les branques de forma suau com si es munyissin, i la més matussera per les branques més allunyades del collidor mitjançant una perxa amb la que es colpejaven fins fer-les caure. Per evitar que les olives no caiguessin directament al terra s'estenien grans borrasses a sota dels arbres i els fruits queien al damunt barrejats amb les fulles. Per destriar les fulles es tiraven les olives damunt dels triadors, una mena de plataforma de fusta fermada per llistons molt prims que deixen passar les fulles però no les olives.

Durant la lluna nova de novembre es tallava la llenya per la casa, ja que es creia que dura més que la que es talla en qualsevol època de l'any, no es consumeix tan de pressa i fa més bona foguera. Els *músics creien també que la fusta destinada per a fer* instruments havia de tallar-se el mes de novembre, perquè és molt més sonora i dóna molta més harmonia i dolcesa als instruments. Durant aquest mes els flabiolaires tallaven el boix i els grallaires la servera; aquesta creença era compartida també pels constructors de guitarres.

Dia 1. Festa de Tots Sants.

Dia 2. Dia dels fidels difunts. El dia d'avui és anomenat també Dia dels Morts i Dia de les Ànimes. Els cultes tradicionals eren iguals arreu: tres misses de difunts al matí; novenari amb sermó a la tarda, amb cant d'absoltes i de les lamentacions de les ànimes. El parament de l'altar era tot negre i es cremava cera groga. Els nostres avis creien que els difunts que encara no feia cinc anys que eren morts, avui acudien a missa per tal d'oir les tres que es feien en sufragi de les seves ànimes. A la missa major es feien ofertes i es beneïen coques i pa, que repartien entre els fidels, els quals ho rebien amb gran devoció i se'l menjaven a casa, procurant que cap familiar en deixés de menjar, *així feien un bé a les ànimes del Purgatori.*

Dia 11. Sant Martí. *Al contar la tradició que* aquest sant, que era soldat, es va repartir la seva capa amb un pobre, el tenien com a patró els sastres.

EFEMÈRIDES DEL MES:

Dia 10 de novembre de 1939. *Enèsima ordre per castellanitzar totalment l'ensenyament.* Un cop les tropes de Franco van ocupar militarment el Principat, una de les tasques principals que s'imposà fou la lluita contra l'idioma català que en alguns cercles "culturals" *encara no s'ha acabat avui. Van excel·lir-ne en tots els* àmbits, però en l'ensenyament l'actuació de l'administració franquista va ser brutal: tots els mestres que havien exercit durant la República van ser depurats i expulsats del cos o desterrats, i els que van superar aquesta prova van ser objecte d'una vigilància policíaca per part dels inspectors. Malgrat això i l'arribada de molts mestres espanyols per ocupar les places, el govern veia que no havien aconseguit els resultats que s'esperaven, tot i que parlar en català estava prohibit dins les classes i fins i tot a l'hora de l'esbarjo. Transcrivim la circular de la Inspecció a la qual no cal fer-hi cap comentari: *"Habiendo llegado a conocimiento de esta Inspección que algunos maestros no utilizan íntegramente el idioma nacional como vehículo educativo en sus escuelas. En Junta de Inspectores se acordó manifestar a todos los maestros nacionales y privados de la provincia que el idioma vehicular en las escuelas es unicamente el castellano. (...) Espera la Inspección del patriotismo de todos los educadores de la provincia la más fiel observancia de lo prescrito en la presente circular.*

Barcelona 10 de noviembre de 1939. Año de la Victoria".

I també el cinema... El *Departamento de Cinematografía* dictava les normes per a la censura de les pel·lícules l'any 1940. En el punt segon deien: *"Todas las películas deberán ser dialogadas en castellano, prescindiéndose en absoluto de los dialectos. En todo caso se admitirá una pronunciación dialectal en los personajes simplemente episódicos".*

R. Bernaus S.

Demografia

(Mes de setembre de 2000)

NAIXEMENTS

Mirna Chaer i Aguza	Dia 2
Jennifer Domínguez i Churiaque	Dia 11
Daniel Paez i Durà	Dia 13
Joel Castro i Manzano	Dia 19

MATRIMONIS

Joan Silvestre i Rosell, i Almudena Marcos i Grau	Dia 2
Josep-Maria Bernaus i Solanes, i Ramona Farré i Lafont	Dia 18
Joan Riera i Oliva, i *Anna Baltral i Barrera*	*Dia 23*
Jaume Gaya i Miró, i Lurdes Hernández i Alonso	Dia 29

DEFUNCIONS

Montserrat Garriga i Pons	75 anys, dia 2
Pasqual Cuñat i Baró	93 anys, dia 2
Ramon Granés i Vila	74 anys, dia 10
Ramona Llavall i Batalla	87 anys, dia 22
Serafina Ibáñez i Ibáñez	80 anys, dia 22
Amàlia Boncompte i Gili	69 anys, dia 27

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL SETEMBRE

Dia 12	1'5 l./m^2
Dia 17	8'5 l./m^2
Dia 19	2'2 l./m^2
Dia 27	Inapreciable
Dia 28	12'8 l./m^2
TOTAL	**25'0 l./m^2**

TEMPERATURES EXTREMES DEL SETEMBRE

Màxima del mes	33°, dia 15
Mínima del mes	8°, dia 30
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	27'1°
Mitja de les mínimes	14'466°
Mitja de les mitjanes	*20'783°*

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE SETEMBRE

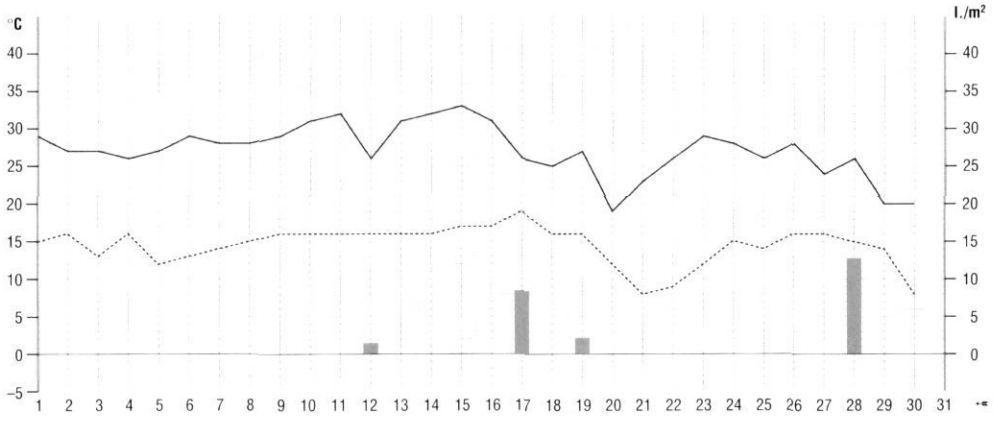

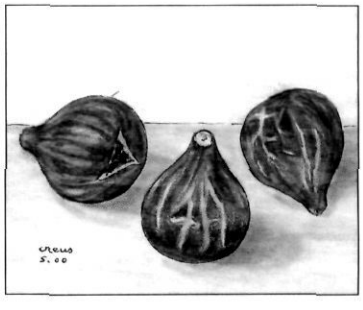

Josep Bertran

La celebració del nomenament del primer Torronaire d'Honor i la celebració de la Indicació Geogràfica Protegida, IGP, als torrons agramuntins, va ser una de les principals novetats de la XII Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra. Els dos actes es van celebrar en el decurs del tradicional sopar de la Fira. Enguany hi van participar un centenar de persones, i va ser presidit pel conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Grau. Ell va ser el primer Torronaire d'Honor, títol concedit pels quatre torronaires que es van vestir amb un brusa com la que portaven els seus avantpassats i es van cobrir amb la històrica gorra musca. El conseller Grau també ho va haver de fer. Tota la cerimònia va ser conduïda per la Núria Sorribes i presidida per l'alcalde, Josep Huguet, que va lliurar al conseller la tauleta de torrons acreditativa del càrrec.

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Ultramemòries

Capítol XLVI

La petició de mà

El pare i la mare es posaren molt mudats. Feien goig. Em sembla que ella fins i tot portava les joies, si més no l'agulla de pit del casament de la seva mare. Va ser una reunió molt cordial. Tot d'una, però, el pare va parlar de fer capítols. En aquest moment, la Montserrat i jo vam fer l'escàpol. No va ser gaire estona, la suficient perquè quedés clar que ella aportava, com a propietat seva, una casa situada als Josepets de Gràcia i la carrera de Farmàcia, i que jo només tenia la carrera i alguns projectes de testaments en la bona voluntat del pare. Vam fer una mena de berenada durant la qual es parlà de la Lliga, d'Olot, de l'Empordà, de l'Urgell... En un moment de la conversa, el pare encetà un discurs sobre el Desert d'Urgell, que gràcies al canal que avui el rega s'ha convertit en la taca verda més important de Catalunya. El pare tenia un discurs fluid, lineal, que seguia a la perfecció els cànons clàssics: la tesi, l'antítesi i la síntesi. El doctor Pons, fill de la terra més humida del país, l'Orinal del Cel (Olot), tenia una conversa com si tant li fes la tesi com la pròtesi: més fragmentada. Al fons, però, es van trobar els dos homes conservadors i catalanistes. Davant la senyora Pons, que pervenia de la burgesia tèxtil, la meva mare desplegà tots els seus encants de gran dama rural, filla de grans hisendats. Era una delícia de veure-la exercint de protagonista del senyoriu dels Puig, una nissaga que, pel que fa al patrimoni, se n'anà en orris gràcies que l'avi el dilapidà ràpidament per fires i mercats. En restà, però, el to de distinció i alguna finqueta, com el Sot i alguna més. La mare n'era molt, de fina. De soltera sempre portava guants i una serventa de companyia, i una ombrel·la i barret. Mai no havia servat cap paquet fins a després de casada, que el pare li féu portar, des de l'hort fins a casa, un cistell amb verdura. La mare no havia passat mai tanta vergonya, m'explicà un dia que em confessava com són les vanitats d'aquest món. La festa de petició de mà va acabar fent un avantprojecte de com seria la boda. Se celebraria a Barcelona, és clar, i tothom aniria d'etiqueta. El pare, en sentir el mot, arrufà el nas i manifestà que ell no es vestia de llangosto per res del món. La Montserrat i jo no vam perdre l'esperança de convèncer-lo. A l'únic que es va avenir és a fer-se uns pantalons de «corte» i una americana negra encreuada. De barret de copa, ni parlar-ne. Aleshores, la feina va ser a fer-li veure que no es podia presentar a la cerimònia amb boina o gorra. Al final acceptà de posar-se un barret de feltre negre que li queia molt bé i li donava un to de poeta noucentista. Es van posar com a possibilitats el nom de diferents indrets, si bé al final hi va haver acord de fer la boda a la parròquia de Sant Sever i el convit a la Rotonda del Tibidabo. Al pare i a la mare tant els feia una cosa com l'altra, i de fet ho deixaren tot a mans de la Montserrat i dels senyors Pons. Era bonic de veure com la Montserrat contemplava la meva mare com si també fos la seva. Era la recuperació de la família perduda. D'aleshores endavant, ella ja tindria casa pròpia, a Agramunt. Per sempre més restaria en ella un llarg i profund agraïment a tot el que les famílies Pons i Tortras havien fet al seu favor, però havia arribat el dia de tenir una llar que seria seva, encara que l'hagués de compartir amb els sogres. Des de la possessió de la pròpia casa, tot seria bo i possible. Era una noia infinitament il·lusionada que deixava la ciutat per anar-se'n a viure en un poble, encara mig enrunat. Amb una vida molt diferent i difícil. Tot per amor.

L'autor va deixar redactats nous capítols de la sèrie **Ultramemòries** que anirem publicant durant els propers mesos.